உ

சுபமஸ்து.

சமுத்ரயாத்ராவிசாரம்.

இது

பல பண்டிதர்களின் அநுமதியைப் பெற்று

தரும சாஸ்திரக் கருத்தைத் திரட்டி

கும்பகோணம் காலெஜ

S. நாராயணசாமி ஐயரவர்களால்

தமிழில்

வசன நடையாக எழுதப்பட்டு

ஸாது. சேஷையரவர்களால்

பிரஸித்தஞ்செய்யப்பட்டது.

கும்பகோணம்

ஜி வெ. ப. கிருஷ்ணசெட்டியார் அவர்களது

"லார்ட்ரிப்பன் அச்சாபிஸில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதி-௵ புரட்டாசி௴.

ஸ்ரீ க. சுப்பிரமணிய ஐயர்,
பி. ஏ.

அவர்களின்

அன்பளிப்பு

உ

சுபமஸ்து.

முகவுரை.

இச்சிறுபுத்தகம், கும்பகோணம் போர்டர் டவுன் ஹாலில் எனது நண்பர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எஸ். நாராயணசாமி ஐயரவர்கள் செய்த பிரசங்கத்தின் பிரதிரூபம்; இது பல நண்பர்களின் விருப்பத்தை அநுசரித்து என் வேண்டுகோளின்படி மற்படியாரால் பல தர்மசாஸ்திரபண்டிதரின் உதவியைக்கொண்டெழுதப்பட்டது. இதில் சமுத்திரயாத்திரையால் துவிஜர்களுக்குண்டாகும் தோஷமும் அதன் நிவாரகமும் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகத்தில் இவ்விஷயத்தைப்பற்றியுள்ள கருத்து, பல தர்மசாஸ்திரவித்வான்களின் அபிப்பிராயத்தினொத்திருப்பதே. இஃதன்றி இப்புத்தகத்தில் தற்காலத்து வழங்கிவரும் மானவ யாஜ்ஞவல்கிய பராசர ஆபஸ்தம்ப கௌதம போதாயனாதி தர்மசாஸ்திரங்களின் முடிவான கோட்பாடுகளே அமைந்துள்ளன.

இச்சாஸ்திர விசாரத்திற்கு இப்பொழுது எம்மைத் தூண்டியது யாதெனின், சொற்பகாலத்திற்குமுன் சமுத்திரயாத்திரை நேரிடப்பெற்ற மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அகிலாண்டையரவர்களின் குமாரன் குமாரத்திகளுக்கு ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரிமடத்தாரால் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமே. பெரியோரால் விதிக்கப்பட்டதை ஆக்ஷேபித்துப்பேசுவது சாஸ்திரமுறையன்று; ஆயினும் இரண்டோரிடங்களில் ஆக்ஷேபம் பிறந்ததால் மூலசாஸ்திரங்களை ஆராயப்புகுந்தனம். யானும் என் நண்பரும் இவ்வித ஆராய்ச்சிக்குத் தொடங்கியது ஷை சுவாமியவர்களிடத்து விசுவாசக்குறைவினாலன்று; பக்திக்குறைவினாலுமன்று. அவர்கள் அபிப்பிராயத்தையும் கும்பகோணம் சுவாமிகள் அபிப்பிராயத்தையும் சிரமேற்கொண்டு, அவற்றிற்கு எதிர்வாதம் செய்வோர்க்குச் சாஸ்திரத்திற் சிறிதேனுமாதாரமுளதோவென்று ஐயமறத்தெளிந்துணர்ந்து சாஸ்திரச்சிரத்தையுள்ளோரும் அதன் பரிசோதனைக்கு அவகாசமில்லாதவருமாகிய பிறருக்கு உண்மையைத் தெரிவிக்கவேண்டிய எம்மாலியன்றது செய்யப்புகுந்தனம். சமுத்திரயாத்திராதோஷ விஷயச் சாஸ்திரத்தில் உள்ளனவெல்லாம் ஒருவாறு திரட்டி இப்புத்தகத்திற் பட்டுள்ளன.

சுவாதந்த்ரியமில்லாத அஜ்ஞானதசையிற் சம்பவிக்கும் தோஷம் பெருந்தோஷமாகாது; அல்பதோஷத்திற்கு இடமிருப்பினும் அது பிராயச்சித்தத்தால் நீங்கக்கூடியதேயென்பது சாமானியருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடியதாயிருக்க நிஸ்ஸந்தேகமான இவ்விஷயத்திற் கக்ஷிபேசவும் காரணமுளதோ அறியேம். பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக இக்கக்ஷியெனின் அவ்வாறு எண்ணவும் இடமில்லை; என்னெனின் தன் பாபத்திற்கு மிகப்பச்சாத்தாபத்துடன் பரிகாரம் தேடுபவனுக்கிரங்காது அவனை நீக்கக் கருதுவது பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதன்று. தமக்குச் சௌகரியமென்று தோன்றுவதையே பிரமாணமா

க்கொண்டு சிலர் பாபத்திற்கஞ்சாது நடந்துவருவதைத் தினந்தோறும் கண்ணுற்றிருந்தும் அவர்கள் ஒருவிதத்திலும் கண்டியாது நிற்றலும் பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதாகாது. அவ்வாறு பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவேமெனக் காட்டுவோர், பிராஹ்மணருக்குக் கொலைசெய்தல், திருடுதல், அசத்தியம் பேசுதல், சுராபானஞ்செய்தல் முதலியவை பாதகங்களேயல்லவென்று எண்ணுபவர்போல் அவற்றிற்காக ஒருவிசாரமுமின்றி அறியாப்பருவத்திற் கப்பலிற் போவது எல்லாவற்றிலும் கொடியபாபமெனத் தோன்றுமாறு அவ்விஷயத்தில் மிக்ககடுமையாயிருப்பது எந்தச்சாஸ்திர ஆதாரத்தாலோ அறியேம்.

இதுநிற்க, வைதிகர்களிற் பெரும்பான்மையோர் வைதிகக் கிரியைகளை மாத்திரம் ஒருவாறு கற்றவரன்றித் தர்மசாஸ்திரத்தையே பாராதவர். இத்தன்மையராகிய வைதிகர் சொல்வதையே தர்மசாஸ்திரமென மயங்கிச் சாஸ்திரமறியாச் சிலர் தவறிப்போகின்றார்கள். நாம் விசாரித்தவரையில் தர்மசாஸ்திரபண்டிதர்களின் அபிப்பிராயமெல்லாம் ஒருவகைப்பட்டதாகவே இருக்கின்றது. அவ்வபிப்பிராயம் இப்புத்தகத்திலடங்கியதேயாம். வேறு அபிப்பிராயமுண்டெனின் அதைச் சாஸ்திரஆதாரத்துடன் கேட்க ஆவலோடிருக்கின்றனம். எவ்விதத்திலாவது நம்முடைய தர்மசாஸ்திரங்களைப் பலர் அறியமுயன்றாலே நமக்குப் பெரும்பயனாம்.

இப்புத்தகத்தின் தலைப்பிலெழுதப்பட்டுள்ள "அந்தணரென்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்" என்ற திருக்குறளிற் சொல்லியதைப் பிராஹ்மணரெனப் பெயர்படைத்தோரெல்லாம் எப்பொழுதும் கருத்தில் வைக்கவேண்டும். அதாவது பிராஹ்மணருக்குப் பிரியவிரதம் ஜீவகாருண்யமே என்பது. அதைவிட்டால் நடக்கும் காரியமெல்லாம் பயனில்லாதனவேயாம். மாயூரத்திற்கூடிய ஒருசபையில் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீசங்கராசார்யஸ்வாமிகள் "கருணைபாராட்டி இப்பிராயச்சித்தம் விதிக்கலாம்" என்று ஒரு சிறந்தபண்டிதர் கூற வேறொருவர், அக்கருணையே மிகத்தோஷமெனப் பலர் எண்ணும்படி அதை இகழ்ந்து பேசினர். இதைக்கேட்டவுடனே பிராஹ்மண்யத்தின் கதி இவ்வாறாயிற்றே, இனி நமக்கு மீட்சியாதோவென்று எம்மனம் மிக ஏங்கியுருகியது. அவ்வாறு இகழ்ந்துவரும் சாவதானமாய் இப்புஸ்தகத்தைப் படித்துத் தம்முடைய துரபிப்பிராயத்தை மாற்ற முயலுவாரென்று நம்புகிறேம்.

மனு சொன்னபடி, மனிதனுக்குக் குருவும் உத்தமமான சாக்ஷியும் அவனுடைய அந்தராத்மாவேயாகையால் அதை இகழக்கூடாது. அவ்வாறு மனச்சாக்ஷிக்கொப்பாக நடுவுநிலைமையில் நின்று நியாயத்தை எல்லோரும் விசாரிப்பாராக.

கும்பகோணம்.
விரோதி-ளு
புரட்டாசிமீ

ஸாது சேஷையர்.

சுபமஸ்து

"அந்தணரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்"

கும்பகோணம் போர்ட்டர் டவுன் ஹாலில் 1889-ம் ௵ ஜூலை மீ 28உ ஞாயிற்றுக்கிழமை ஸாயங்காலம் பரதந்த்ராவஸ்தையில் இரண்டு பிராமணக்குழந்தைகளுக்கு நேரிட்ட சமுத்திரயாத்திரையைப்பற்றி நடந்த பிரசங்கம் —

குழந்தைகளின் விருத்தாந்தம்

எங்கள் தாய்தந்தைகள் பிராமணநெறியிலேயே இருந்தகாலத்துப் பிறந்த ஒரு புருஷக்குழந்தையும் ஒரு பெண்குழந்தையும் அதிபாலியாவஸ்தையில் அந்தத் தாய்தந்தையர்களுடன் இவ்விடத்தினின்றும் கப்பலேறிச் சமுத்திரயாத்திரை செய்து சீமைக்குச் (லண்டன்) சென்றார்கள். பின்பு அவர்களுடன் இவ்விடத்திற்குத் திரும்பிவந்தகாலத்தில் சிறுவனுக்குப் பிராயம் ௧௦; பெண்ணுக்குப் பிராயம் ௫. இவ்விடத்திற்கு வந்தபின்னரும் ௪-௫ வருஷகாலம் தாய்தந்தையர்களின் ஆதீனத்திலேயே இருந்து தமக்குச் சற்று அறிவுவந்தவுடன், அக்குழந்தைகளிருவரும், "நாம் பிராமணகுலத்தில் ஜநித்தும் பிராமணரிற் புருஷர்களுக்குரிய முக்கிய ஸம்ஸ்காரமாகிய உபநயநமும், ஸ்திரீகளுக்குரியதாகிய விவாகமும், இதுவரைக்கும் செய்யப்படவில்லையே, உபநயநத்திற்குப் பரம அவதியாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் ௧௬-வது பிராயம் சமீபிக்கின்றதே; விவாகத்திற்குரிய காலமும் நீங்குகின்றதே" என்று மிகவும் அநுதபித்துத் தங்கள் தாய்தந்தையர்களின் ஆக்ஞையினின்றும் நீங்கி ஸ்வாதந்த்ரியமில்லா அறியாப்பருவத்தில் தங்களுக்கு நேரிட்ட சமுத்திரயாத்திரை, ம்லேச்சதேசவாசம் முதலியவைகளுக்குச் சாஸ்திர விதிப்படிக்குரிய பிராயச்சித்தத்தைத் தங்களுக்குச் செய்வித்துத் தங்களைப் பரிசுத்தர்களாக்கிப் பிராமண ஸம்ஸ்காரங்களுக்கு அர்ஹர்களாகச்செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் மனமுருகி ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரி சங்கராசாரியஸ்வாமிகளவர்களைப் பிரார்த்தித்து வேண்டிக்கொண்டார்கள். அப்பெரியோர் அவர்கள் அநுதாபத்திற்கிரங்கித் தாமசாஸ்திரப் பிரக்ஞையுள்ள தம்மடத்து வித்வத்கோஷ்டியைக்கொண்டு சாஸ்திரபரிசோதனைசெய்வித்து அச்சாஸ்திரத்தால் அக்குழந்தைகளுக்கு விஹிதமாயேற்படும் பிராயச்சித்தங்களடங்கிய ஸ்ரீமுகம் பிறப்பித்தார்கள். இப்பிராயச்சித்தங்கள் சாஸ்திரவிஹிதமான பிராயச்சித்தங்களேயென்றும் இவைகளால் அக்குழந்தைகள் தோஷமநீங்கிப் பரிசுத்தர்களாய்ச் சமஸ்தவிதமான வ்யவஹாரங்களுக்கும் அர்ஹர்களாவார்களென்றும் ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரி ஸ்ரீமுகத்தையநுசரித்து ஸ்ரீமத் ஆவணிச் சங்கரமடத்தினின்றும் ஸ்ரீமத் கும்பகோண சங்கரமடத்தினின்றும் பின்னர் ஸ்ரீமுகங்கள் பிறந்தன.

விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம்.

பிராயச்சித்தங்களாவன:—சேதுஸ்நாநம், இராமநாத தர்சனம், ஸஹஸ்ர கிருச்சரம், விதிப்படியுள்ள கோதாநாதி அநேகதானங்கள், பிராமணபோஜன முதலியவை.

இப்பிராயச்சித்தங்களை அக்குழந்தைகளுக்குச் சேதுவிற கிரமப்படி செய்விக்க ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிமடத்து வித்வத்கோஷ்டியிலொருவராகிய பிரஹ்மஸ்ரீ கோபாலசாஸ்திரிகளென்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் அக்குழந்தைகளுக்குச் சேதுவில் சகலமும் விதிப்படி நடப்பித்து மடத்திற்கு அவ்விவரத்தை யறிவிக்க மடத்தினின்று, அக்குழந்தைகள் சமஸ்ததோஷமும்நீங்கிப் பரிசுத்தர்களானார்கள்; சமஸ்தவிதமான சவ்வியவகாரங்களுக்குமர்காகளானார்களென்று அநுக்ரகம் உண்டாயிற்று.

இவ்வாறு அநுக்ரகம்பெற்ற குழந்தைகளில் மூத்தவனாகிய குமாரனுக்கு அவனுடைய கரு-வது பிராயத்திற்குள் இராமேசுவரத்திற்றானே ஷை கோபால சாஸ்திரிகள் உபநயநமும் நடப்பித்தார்.

இராமேசுவரத்தினின்றும் திருப்பிவரும் மார்க்கத்தில் அச்சிறுவனும் பெண்ணும் தங்கள் பெரியோரின் ஏவற்படி புண்ணியதீர்த்தஸ்நாநம், புண்ணியக்ஷேத்திரவாசம் முதலியவை செய்துகொண்டு இகும்பகோணத்திற்கு வந்தார்கள். இவ்விடத்தில் ஸ்மார்த்தர்களில் வேதவித்துக்களாகிய முக்கியமான எல்லாப்பிராமணர்களுடைய அநுஜ்ஞையுடன் அநுக்கிரகமும்பெற்று காவேரிஸ்நாநம்செய்து தேவாலயதரிசனங்களும் பண்ணிய பிராமணஸந்தர்ப்பணையும் செய்தார்கள்.

இதன்பின்னர் இகும்பகோணத்திலேயே சென்ற ஆனிமாசத்தில் கஉ-வது பிராயத்திற்குள் பெண்ணுக்கு விவாகம் நடந்தது. அப்பெண்ணின் இளையதாயாரும் (தாயின்தங்கை) அந்தப்பெண் பாத்தாவும் கன்னிகாதானம் செய்து கொடுத்தார்கள். இவ்விவாஹ சம்பந்தமா அதிசிஷ்டர்களான பிராமணோத்தமர்களின் அநுக்ரகம் அடைந்தார்கள் இவ்விவாகசம்பந்தமாய்ச் சேர்க்கப்பட்ட வித்வத்சபைக்குத் திருமதஸ்தர்களிலும் முள்ள, தர்க்க வியாகரண மீமாம்ஸாதி சாஸ்திரபண்டிதர்களும் இருக்கு எஜுஸ் ஸாம வேத பாரங்கதர்களும் அநுஷ்டாதாக்களான அநேகம்பெரியோர்களும் இவ்வூரிலிருந்தும் பிற ஊர்களிலிருந்தும் வந்திருந்தார்கள்.

மேற்சொல்லிய விருத்தாந்தத்தில் நாம் கருத்தில் வைக்கவேண்டியது யாதெனில்:—

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி சுவாமிகளவர்கள் சாஸ்திரபரிசோதனையின்மேல் தம் மடத்து வித்வத்கோஷ்டிக்குச் சாஸ்திரவிகிதமென்று தோன்றிய பிராயச்சித்தத் தால் பரதந்திராவஸ்தையில் ஒருபுருஷக்குழந்தைக்கும் ஒருபெண்குழந்தைக்கும் நேர்ந்த சமுத்திரயாத்திரை முதலிய பாபங்களைப் பரிகரித்து அவர்களைச் சுத்ரா

களாக்கிச் சவ்வியவகாரத்திற்கு ஆர்களாகச்செய்தார்கள். இதை அங்கீகரித்து ஸ்ரீமத் கும்பகோணம், ஆவணி சங்கரமடங்களினின்றும் ஸ்ரீமுகங்கள் பிறந்தனவென்பது.

ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிசுவாமிகளவர்களுடைய யோக்கியதாம்சத்தைக் குறித்துப் பேச நான் அநர்கனுயினும் தெரிந்துகொண்ட இரண்டொரு சங்கதிகளை இவ்விடத்திற் சொல்லவேண்டியிருத்தலால் அவ்வாறு சொல்வதற்கு எனக்கு அனுமதிதரவேண்டுமென்று மிகவும் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்தஸ்வாமிகள் (தம் பூர்வாச்ரமத்தில்) அதிப்பிரஸித்தமான வித்வத் பரம்பரையிற் பிறந்தவரென்பதன்றித் தாமே பெரியவித்வான். மகாபெரியவராகிய முன்னிருந்த சுவாமிகளவர்களால் அதிபால்யம்முதலே நன்னெறியிலேயே பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வந்தவர்; மேலும் இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில் புகழ்ச்சியையும், இகழ்ச்சியையும், ஒரேவிதமாய் எண்ணுபவர்; ஒருவித லாபத்தையும் எதிர் பார்ப்பவரல்லர். எப்பொழுதும் சிஷ்டர்களாலும் வித்வத்பிரமுகர்களாலும் சூழப்பட்டுள்ளவர். இம்மஹானின் ஸ்ரீமுகத்தால் நியமிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம் இவ்வளவு பரியாலோசனையின்மேல் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதும், அதை விதித்தோர் அது சாஸ்திர சம்மதமானதே யென்பதை இவ்வளவு தூரம் மனப்பூர்வமாயுணர்ந்து சொல்லியிருக்கிறாரென்பதும் அந்த ஸ்ரீமுகபத்திரிகையின் முடிவில் எழுதப்பட்டிருக்கும் மூன்று சுலோகங்களால் செவ்வையாய் விளங்கும்.

அவற்றின் தாத்பரியம்:

(க) "தங்களுடைய சகலவிதமான ஹிதாஹித விஷயங்களிலும் பரதந்திரர்களாய்த் தங்கள் போஷகர்களின் ஆதீனர்களான அதிபாலியரானகுழந்தைகளுக்கு நேரிடும்தோஷம் பிராயச்சித்தத்தால் நிவாரணமாகாததாயுமிருக்குமோ?"

(உ) "குழந்தைகளுக்குநேரிட்ட சமுத்திரயாத்திரை முதலியபாபங்கள், சேதுஸ்நானம், இராமநாததரிசனம், பிராமணபோஜனம் முதலியவைகளால் நிவிர்த்தியாகின்றனவென்பதில், தர்மசாஸ்திரத்தின் சூக்ஷ்மத்தைத் தேர்ந்துணர்ந்தோர் எவர்க்காவது சந்தேகமுமுண்டாகுமோ?"

(௩) "கஉ-வருஷ பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ள பிரஹ்மஹத்தியாதி மஹாபாதகங்களுக்கு அப்பிராயச்சித்தத்திற்குப் பிரதிநிதியாக இராமேசுவரஸ்நானம் பிராயச்சித்தமாகவிதிக்கப்பட்டிருக்க, குழந்தைகளுக்குநேரிட்ட சமுத்திரயாத்திராதோஷமானது சேதுஸ்நானத்தாற் போகாதென்பதுமுண்டோ?"

இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளவற்றைப் பார்த்தும் மாயூரத்தில் ஒருவர், பலர்கூடிய ஒருசபைமத்தியினின்று வாய்கூசாமல் மேற்குறித்தபிராயச்சித்தம் முகதாக்ஷிணியத்தின்நிமித்தம் விதிக்கப்பட்டதேயன்றி, சாஸ்திரசம்மதமானதாக எண்ணித்தீர்மானிக்கப்பட்டதன்றென்று சொன்னார். கட்சி ஆவேசத்தில்

அவர் இவ்வாறு கூறினரென்றே எண்ணுகிறேன் பின்னர் இவ்வதிவாரதலை க்கு அவர்மனமே அவரை மிகவருத்தியிருக்கலாம். இரண்டொருவர் அச்சபை யிற் சங்கராசாரியரின் இந்த ஸ்ரீமுகத்தீர்ப்புக்கு நாம் கட்டுப்பட்டவரல்ல ரென்று மிகப்பிரதாபமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டார்கள் இவ்வாறு கூறியவரும் கூடத் தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சத்தியத்திற்கும் நாம் கட்டுப்படமாட்டோ மென்று ஒருசபையில் வெளிப்படையாய்ச் சொல்ல அஞ்சுவாரென்றே எண்ணு கிறேன். இப்பிராயச்சித்தத்தீர்ப்பை இவ்வாறு நிராகரித்துப்பேசுவது முறை யோவென்று சற்று விசாரிப்போம்.

பாபம் இருவகை.

இவ்விருவகைக்கும் இருவகையான பிராயச்சித்தம்.

பிராயச்சித்தப்பிரகரணத்தில்(க)மனுஸ்மிருதி(உ)பராசரமாதவீயம்(ங)யாஜ்ஞ வல்கியவிஜ்ஞானேசுவரீயம் (ச) பிருஹஸ்பதிஸ்மிருதி (ரு) ஆபஸ்தம்பதர்மம் (சா) போதாயனதர்மம் (எ) கௌதமதர்மம (அ) வஸிஷ்டதர்மம் (கூ) ஹேமாத்ரிமுத லியவைகளெல்லாம், பாபம் ரகஸ்யபாபம் பிரகாசபாபமென இருவகைப்ப டுமென்றும், ரகஸ்யபாபத்திற்கு ரகஸ்யமாகவே பிராயச்சித்தம் செய்தல் வேண் டும்; பிரகாசபாபத்திற்குப் பிரகாசமாகவே பிராயச்சித்தம் செய்தல்வேண்டுமென் றும் சொல்லுகின்றன.

ரகஸ்யபாபமும் அதன் பிராயச்சித்தமுறையும்.

க. யாஜ்ஞவல்கிய விஜ ஞானேசுவரீயம், ரகஸ்ய பிராயச்சித்தப் பிர கரணம், ௬௬-வது பக் கம்.

"செய்பவனுக்குமாத்திரமாவது பிறருடைய சகா யமின்றிச் செய்தல் கூடாதோ அப்படிப்பட்டவர்களுக் குங்கூடவாவது தெரிந்தபாபம் ரகஸ்யபாபமெனப்ப டும்."

உ. போதாயனதர்மம் ௪-ம் பிரச்னம், ௪-ம் அத் தியாயம், க-சூத்திரம்.

"ரகஸ்ய பிராயச்சித்தமானது பாபஞ்செய்தவ னுக்கே விதிக்கப்படவேண்டும், மற்றயாகள் விதித்த ல் கூடாது."

ங. விஜ்ஞானேசுவரீய ம், ரகஸ்யப் பிராயச்சித் தப்பிரகரணம், ௬௬-வது பக்கம்.

"ரகஸ்யபாபமுடையவன தர்மசாஸ்திரம் தெரிந்தவனானால் பிறருக்குத்தெரியாமல் தனக்குநே ர்ந்தபாபத்திற்குப் பிராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவே ண்டும். சாஸ்திரமதெரியாதவனாயின வேறு யாரோ ஒரு வனுக்குப்பிரஹ்மஹத்தியாதி தோஷம்நேர்ந்திருக்கிறது; அதற்கு ரகஸ்யபிராயச்சித்த மென்னவென்று வே றொருவன்பொருட்டுக்கேட்பவன் போலவே கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ரகஸ்யபாப த்தை ஒருசபையிற்சொன்னால் அப்பாபத்திற்கு அதிகப் பிராயச்சித்தமுண்டு."

௯. ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், எ-ம் படலம், உக-ம் கண்டம், ககூ-ம் சூத்திரம்.

"ஒருவனுக்கு மற்றொருவன் பாபஞ்செய்தானென்று தெரிந்தால் அதைத் தான் முதலில் பிறருக்கு வெளியிடலாகாது. ஆனால் தான் செய்யும் தர்மகாரியங்களில் அந்தப்பாபஞ்செய்தவனை விலக்கக்கடவன்."

ய. கௌதம தர்மம், உக-ம் அத்தியாயம் கஎ-கஅ-ம் சூத்திரங்கள்.

"ஒருபிராமணன்மேல் குற்றம்சொல்வதினால் குற்றம்சொல்லுகிறவன் குற்றஞ்சொல்லப்படுகிறவனுக்குள்ள பாபத்திற்குச் சமானமான பாபத்தையடைகிறான். குற்றஞ்சொல்லப்படுகிறவன்குற்றமற்றவனேல் அவன மேலாரோபிக்கப்பட்டதோஷத்திற்கு இரண்டுமடங்கான தோஷம் குற்றஞ்சொல்லுகிறவனையடைகிறது."

யாஜ்ஞவல்கியம், கூ-ம் அத்தியாயம், உஅ௫-ம் சுலோகத்திலும்இக்கருத்தே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது

சு. ஹேமாத்ரி பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், மைசூர்ப்பதிப்பு, சகஉ-ம் பக்கம்.

"மனு:—பிரகாசப்படுத்தப்படாத பாபத்தையுடையவன் மந்திரத்தாலும் ஹோமத்தாலும் சுத்தப்படுத்தப்படவேண்டியவன்."

பிரகாசப்பிராயச்சித்தமுறை.

எ. பராசரமாதவீயம் பிராயச்சித்தப்பிரகரணம் ௲சகூ-ம் பக்கம்.

"பிருஹஸ்பதி,யாஜ்ஞவல்கியர்:--பிரகாசதோஷமுடையவன் பரிஷத்சம்மதமான விரதத்தைச்செய்யவேண்டும்."

அ. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், சகஉ-ம் பக்கம்.

"மனு:—பிரகாசபாபங்களுடையவன் பரிஷத் அனுமதியின்மேல் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும்."

கூ. பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம் ஆரம்பம், உ௰௫-ம் பக்கம்.

"பாபஞ்செய்து பச்சாத்தாபம் அடைந்தவனுடைய சித்தங்கலங்கிக்கெட்டுப்போகின்றது. அந்தச்சித்தமானது பரிஷத்தினால் ஏற்படுத்தப்படும் எப்படிப்பட்ட விரதத்தின் அனுஷ்டானத்தினால் பெரும்பாலும் நிச்சயமாய்ச் சரியாகச்செய்விக்கப்படுகிறதோ அந்தவிரதம் பிராயச்சித்தம்."

க௦. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், சகஉ-ம் பக்கம்.

"தன்பாபத்தைச் சபைக்குப்பிரவித்தப்படுத்துவதினாலும், பச்சாத்தாபத்தாலும், விரதானுஷ்டானத்தாலும், வேதாத்தியயனத்தாலும் பாபஞ்செய்தவன் பாபத்திலிருந்து நீங்குகிறான். தனக்கு நேரிட்டதோஷத்தை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒருவன் எடுத்துப்புலம்புகிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பாம்பு சட்டையினின்று நீங்குவதுபோலப் பாபத்தினின்றும் விமோசனமடைகிறான்."

பரிஷத்லக்ஷணம்.

கக. பராசரமாதவீயம், பரிஷத் லக்ஷணப்பிரகரணம், உகள-ம் பக்கம்.

"வேதம் வேதாங்கம் இவைகளையறிந்தவரும் தம்முடையகர்மங்களைச் சரியாய் நடத்திவருகிறவருமாகிய பிராமணருக்குத்தன்பாபத்தைத்தெரிவித்தல்வேண்டும்."

விஜ்ஞானேசுவரர், ஹேமாத்திரி, போதாயனர், வசிஷ்டர், கௌதமர், முதலியோரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்கள்.

கஉ. வசிஷ்டதர்மம், -ம் அத்தியாயம், ௬-ம் சூத்திரம்.

"வேதம் அறியாது தமக்குரியகர்மங்களைச் சரிவரச்செய்யாது பெயரால்மாத்திரம் பிராமணரென்றுவிளங்குபவர் பல்லாயிரமபெயர்கள் சேர்ந்தாலும தர்மசாஸ்திரம்விதிக்க ஒருபரிஷத்தாகார்கள."

மனுஸ்மிருதி, கஉ-ம் அத்தியாயம், ககச-ம் சுலோகத்திலும் இவ்வாறேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கஙு. மேற்படி ஏ-ம் சூத்திரம்.

"வேதம் நன்றாயத்தெரிந்த நான்கு அல்லது மூன்று பிராமணர்கள் சொல்வதைத் தர்மசாஸ்திரமாக அவசியம கொள்ளவேண்டும். வேதப்பிரஜ்ஞையில்லாத ஆயிரமபெயாகள் சேர்ந்துசெய்யும்தீர்ப்புத் தாமசாஸ்திரமாகாது."

கச. போதாயன தர்மம், க- பிரச்னம், க- அத்தியாயம், க-கண்டிகை, ௬-ம் சூத்திரம்.

"தர்மசாஸ்திரம் விதிப்பதற்கு ஐந்துபெயாகளிருக்கலாம, மூன்று பெயாகளிருக்கலாம், மறுவற்றவராய் ஒருவரிருந்தாலும்போதும், வேதப்பிரஜ்ஞையில்லாதவர் ஆயிரமபெயர்களிருந்தாலும போதாது."

கரு. கௌதமதர்மம், உஅ-ம் அத்தியாயம், ௬ப, ௬க-ம் சூத்திரங்கள்.

"தன்ஸ்வகாமத்தைச் செவ்வையாய்த்தெரிந்து அதை ஆசரித்துவருதலோடு வேதம அறிந்துமிருக்கிற ஒரு சுரோத்திரியன் செயயும தீர்மானத்தைக் கைககொள்ளவேண்டியது. எனெனில் அப்படிபபட்டவன் ஒரு பிராணிவிஷயத்திலும அந்யாயமாய் அநுகூலத்திற்காவது பிரதிகூலத்திற்காவது காரணமாகமாட்டான் ; சாஸ்திரத்தையே கண்ணாக உடையவனுகையால்."

க௬. போதாயனதர்மம், க-பிரச்னம், க-அத்தியாயம், க-கண்டிகை, க௬-ம் சூத்திரம்.

"தர்மசாஸ்திரம் அறிநதவன் காலத்தையும், பாபம்செய்தவனுடையபிராயம் அறிவு பலம் சரீரக்கூறு பாபத்தின்தன்மை இவையெல்லாவற்றையும், செவ்வையாய்ப்பரியாலோசனைசெய்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கக் கடவன்."

வஸிஷ்ட தர்மம், ககூ-ம் அத்தியாயம், ௬-வது சூத்திரத்திலும் இவ்வாறே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்சொல்லிய பிராயச்சித்த நியாயத்தையும் பரிக்ஷத் லக்ஷணத்தையும் என்மேல் தயைசெய்து கேட்டருளிய ஸப்பியர்களுக்கு நான் செய்துகொள்ளும் விஞ்ஞாபனம் யாதெனில்:—

தங்களுடைய அஸ்வாதந்திரியகாலத்தில் தோஷம்நேரிடப்பெற்ற குழந்தைகள் மிகவும் அநுதபித்துத் தங்களுடைய பிரகாசமானபாபத்தை மிகப்பச்சாத்தாபத்தோடு சுவயமே மஹாவித்வானும் எப்பொழுதும் வித்வத்பிரமுகர்களால் சூழப்பட்டவருமாகிய அதிநிஷ்டரான ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிசுவாமிகளவர்களிடத்தில் தெரியப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அவர்களும் தம்வித்வத்கோஷ்டியோடு எல்லாவிஷயத்தையும் செவ்வையாய்ப் பரியாலோசனைசெய்து பாபபரிகாரவிரதத்தை (பிராயச்சித்தத்தை) விதித்தார்கள். இந்தீர்மானத்தை நிராகரித்துப்பேசுவது தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சத்தியத்திற்கும் ஒத்ததோவென்பதைப்பற்றி ஸப்பியர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்பது.

என்புத்திக்கேற்க இத்தீர்மானத்திற்குக் கட்டுப்படமாட்டோமென்பது தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சத்தியத்திற்கும் கட்டுப்படமாட்டோமென்று சொல்வதையொக்கும்.

இது நிற்க, சமுத்திரயாத்திரையைக்குறித்துச்சாஸ்திரந்தான் என்னசொல்லுகிறதென்று சற்று விசாரிப்போம்.

ஸமுத்திரயாத்ராதோஷத்தைப்பற்றிய தர்மசாஸ்திரம்.

(கஎ. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், காராக்கிருகப்பிரவேசம், ககூம் பக்கம். (மைசூர்ப்பதிப்பு))

"மூன்றுநாள் சமுத்திரயாத்திரைசெய்தல் ஒருமாசக்காராக்கிருகப்பிரவேசத்திற்குச்சரி. காராக்கிருகப்பிரவேச தோஷக்காரனுக்கு ஸ்நாந சந்தியாவந்தன தேவபிதுர் தர்ப்பண அத்தியயன ஹோமாதிகள் இல்லாமற்போவதால் அவன் சூத்திரன் தான்."

(குறிப்பு) இவ்விடத்தில் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுசொல்லப்படவில்லை.

(கஅ. போதாயன தர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், உ-ம் பிரசனம், க-அத்தியாயம், உ-ம் கண்டிகை, க-முதல் ௬-வரையிலுள்ள சூத்திரங்கள்.)

"பதனீயத்தையை உண்டுபண்ணத்தக்க பாபங்களாவன:—

(க) "சமுத்திரயாத்திரை" (உ) "பிராமணசொத்தையோ நம்பிக்கையாய் வைக்கப்பட்ட சொத்தையோ திருடுதல்" (௩) "பூமிவிஷயமாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லுதல்" (௪) "விலக்கப்பட்டனவோ படாதனவோவான பதார்த்தங்களை வாணிபம்செய்தல்" (௫) "சூத்திரசேவை" (௬) சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் புத்திரோத்பாதனஞ்செய்தல்."

இவற்றில் ஏதாவதொருகுற்றத்தைச் செய்பவனுக்குள்ள பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுங் கூறியிருக்கிறார்.

(குறிப்பு) போதாயனதர்மத்திலன்றி வேறொன்றிலும் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகவே தெரியவில்லை.

ஹேமாத்ரியில் காராக்கிருகப்பிரவேசப்பிரகரணத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளவசனத்தால் ஸமுத்திரயாத்திரையில் நித்தியகர்மங்களுக்கு வைகல்லியமுண்டாதலின், அதைப் பாதித்தியமுண்டுபண்ணும் குற்றமாகப் போதாயனர் சொன்னதொன்று செவ்வையாய்விளங்குகின்றது. மேலும் ஹேமாத்ரியில், பதிதப் பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், கூ௫0-வது பக்கத்தில் இன்னார்இன்னார் பதிதர்களென்று சொல்லுமிடத்து முதலில நித்தியகர்மபரித்தியாகியைப் பதிதனென்று சொல்லியிருக்கிறார். இதனாலும் போதாயனர் சமுத்திரயாத்திரைசெய்தவனைப் பதிதனென்று சொன்னதின் நியாயம் விளங்குகின்றது.

கக. ஸ்மிருதிரத்னாகரம், கலிவர்ஜ்யப்பிரகரணம்

"இனனும் தர்மமறிந்தவர்களின் ஏற்பாட்டையே பிரமாணமாகவுடைய தர்மங்களாவன":-(அநேக தர்மங்களினிடையில அடியில்வருவன சொல்லப்பட்டுள்ளன.)

"சமுத்திரயாத்திரைசெய்த த்விஜன் (பிராயச்சித்தத்தால்) பரிசுத்தனானாலும் இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகத்திற்கு (சேர்க்கைக்கு) அர்கனல்லன்."

* * *

"அதிதூரதீர்த்தயாத்திரை இக்கலிகாலத்தாகாது."

* * *

"ஆபத்காலத்தில் பிராமணனுக்குச்சாஸ்திரம் அநுமதித்திருக்கும் விர்த்தி இக்கலிகாலத்துக் கூடாது."

(கௌதமதர்மம், எ-வது அத்தியாயத்தில் "ஆபத்காலத்தில் பிராமணன் க்ஷத்திரியவிர்த்தியை அநுசரிக்கலாம்; அதுகூடாவிடில வைசியவிர்த்தியை அநுசரிக்கலாம்; அக்காலத்திலும் கந்தம், அந்நம், சிவப்புச்சாயத்துணிகள், பால், அதன்வேறுபாடுகளான தயிர் நெய்முதலியன, கிழங்குகள், பழம், புஷ்பம், மருந்து, தேன், ஜலம், சிலைப்பசு, பசுக்கிடாரிக்கன்று முதலியவைகள் விற்றல்கூடாது" என்கிறார்.)

* * * *

'சுவாத்தியாயத்தால் (தன்வேதத்தால்) திரவியந்தேடல் இச்கலிகாலத்துக்கூடா

* * * *

“வாயால் நெருப்பை ஊதுவது இக்கலிகாலத்துக்கூடாது.”
“பத்துநாளவரையில் நதிபில்வநதபுத்ரனாலேதில் ஸ்நாநஞ்செய்தல் இக்கலிகாலத்துக்கூடாது.”

* * * *

மேற்சொல்லியவாக்கியங்கள் ச்ருதிப்பிரமாணமுடையவாக்கியங்களல்ல; ஸ்மிருதிப்பிரமாணமுடையவாக்கியங்களுமல்ல, தர்மமறிந்தோர்களின் கட்டுப்பாட்டைப் பிரமாணமாகவுடைய வாக்கியங்களென்பது அவற்றின் தலைப்பிலெழுதப்பட்டுள்ள ஸ்மிருத்யர்த்தஸாரவசனத்தால் தெரியவருகிறது. அவ்வாக்கியங்களால் இக்கலிகாலத்துக்கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ளவைகளை விலக்காது கைக்கொள்வதினால் ஒருவனுக்குண்டாகுந்தோஷம் இன்னதென்றாவது அத்தோஷத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றாவது சொல்லப்படவில்லை. இதுவன்றி முற்கூறிய கட்டுப்பாட்டால் விதிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாக்காரியங்களிலும் அக்கட்டுப்பாட்டைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு நாம் நடந்துவருகிறதாகவும் தெரியவில்லை. எங்ஙனமெனில் அக்கட்டுப்பாட்டால் இக்கலிகாலத்துக் கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ளவைகளில் முற்சொல்லப்பட்டவற்றுள் இரண்டொன்றொழிந்த மற்றக்காரியங்கள் இப்பொழுது ஸகஜமான தினசரியைகளாயிருக்கின்றன.

“சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜன் (பிராயச்சித்தத்தால்) சுத்தனானாலும் அவனுடைய சங்கிரகம் இக்கலிகாலத்துக்கூடாது” என்பது முற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியங்களிலொன்று. இந்தவாக்கியம் மற்றவாக்கியங்களைப்போன்றே ஸ்மிருதிப்பிரமாணமும் ச்ருதிப்பிரமாணமுமுடைய வாக்கியமல்லவெனினும் தர்மமறிந்தோரால் கூறப்பட்டமையால் பிரமாணமுடையதாகவே எண்ணப்படவேண்டுமெனின், யாவராலும் பிரமாணமாகக்கொள்ளப்படும் ஸ்மிருதிவாக்கிய ருஷிவாக்கியங்களுடைய தாத்பர்யத்தை அநுசரித்தே இந்தவாக்கியமும் பிறந்திருக்கவேண்டும். பின்னும் இவ்வாக்கியம் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் சொல்லும் போதாயனவாக்கியத்தை ஆசிரயிக்கிறது (போதாயனதர்மத்திலன்றி வேறொன்றிலும் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவில்லையென்பது முன்னாகக்கூறப்பட்டுள்ளது). ஆகையால் இந்தவாக்கியத்தின் தாத்பரியம், சமுத்திரயாத்திரை செய்யும் துவிஜனுக்கு நித்தியகர்மவைகல்யமுண்டாவதால் அவன் பிராயச்சித்தத்தால் சுத்தனானாலும் இக்கலிகாலத்திற் சங்கிரகத்திற்கு அர்கனல்லனென்று செவ்வையாய்த்தெரிகிறது. ஆகவே யாருக்கு நித்தியகர்மங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளனவோ அவன் அக்கர்மங்களைச் சமுத்திரயாத்திரைமுதலியவற்றின் காரணத்தால் பரித்தியாகஞ்செய்தால் கர்மவைகல்யதோஷம் நேரிடப்பெற்று ஹேமாத்திரி, போதாயனர் முதலியோர்சொல்லியபடி பாதித்தியமடைந்து மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தின்படி சுத்தனானாலும் இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகத்திற்கு யோக்கியதையற்றவனாகிறான். அநுபநீதனுக்கு மேற்குறித்த நித்தியகர்மம் விதிக்கப்படவில்லை

யென்பது எல்லாஸ்மிருதிகளாலும் போதாயனர், கௌதமர், வசிஷ்டர் முதலிய ருஷிகள் வாக்கியங்களாலும் எல்லாருக்கும் பிரஸித்தமாகத்தெரிந்தவிஷயமே. இதனால் மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவசனம் உபநீதன் விஷயத்திலேயே விநியோகமென்பது சித்தமாகிறது.

ஆக்ஷேபம்.

ஆனால் சிலர், த்விஜன் என்கிறபதம் உபநயனமானவனைக்குறிப்பதன்றி உபநயனமாயிருந்தாலும் ஆகாவிட்டாலும் பிராமண ஜாதிசாமான்யத்தையும் சொல்லும் பதமன்றோ? அவ்வாறிருக்க மேற்சொல்லியவசனத்தில் த்விஜன் என்கிறபதத்தால் பிராமணஜாதிசாமான்யத்தை அர்த்தஞ்செய்துகொண்டு, இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகம் கூடாதென்றிருப்பதாலும், உபநயனஞ்செய்துவைத்தல் முக்கியமான சங்கிரகமாகையாலும், மேற்சொல்லிய வசனத்திற்கு 'உபநயனாத்பூர்வம் சமுத்திரயாத்திரைபோன பிராமணனுக்கு உபநயனமே இக்கலியுகத்திற் செய்யலாகாது' என்று ஏன் அர்த்தஞ்செய்யக்கூடாதென்கிறார்கள். அப்படி அர்த்தஞ்செய்தல் முறையன்றென்பதும், தர்மசாஸ்திரத்தின் கருத்துக்கு விரோதமென்பதும் முன்னெடுத்துக்கூறிய சாஸ்திரவாக்கியங்களாலேயே நன்குவிளங்குமாயினும் அவ்வர்த்தம் சரியன்றென்பதற்கு வேறு அநேக நியாயங்களுமுள்ளன.

அவற்றுள்.—

முதலாவது

ஒருவாக்கியத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஒருபதத்திற்கு பல அர்த்தங்களிருந்தால் எல்லா அர்த்தங்களையும் அந்தவாக்கியத்தை எவ்விதத்திலாவதுபொருத்தி அர்த்தஞ்செய்துகொள்வது முறையன்று. ஒருவேளை பல அர்த்தங்கள் பொருந்தும்படியாக இருந்தாலும் அப்பதத்திற்கு இயல்பாயுள்ள அர்த்தம் சரியாயப்பொருந்தும்பக்ஷத்தில் அதுதான் உசிதமான அர்த்தம். இது சாமான்யநியாயம். த்விஜன் என்கிறபதத்திற்கு இருபிறப்பை அடைந்தவன் (உபநயனமானவன்) என்பது இயல்பானஅர்த்தம் (ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர் முதலியோர், பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு உபநயனம் இரண்டாவது பிறப்பு என்கிறார்கள்). இவ்வர்த்தத்திலேயே அப்பதம் பெரும்பான்மையும் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சிலவேளைகளில் லக்ஷணையால் அப்பதம் இருபிறப்பை அடையக்கூடியவனையும் (உபநயனமாகாதவன்) குறிக்கலாம்; இவ்வர்த்தத்தில் பிராமணனையன்றி க்ஷத்திரிய வைசியர்களைச் சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதாகத் தெரியவில்லை.

அமரம், ௩-வது காண்டம், நாநார்த்தவர்க்கம், ஜாந்தத்தில் "தந்த விப்ர அண்டஜாத்விஜா:" என்றிருக்கிறது.

ஹலாயுதம், மேதினீ இந்நிகண்டுகளிலும் பிராமணன்பெயர்வரிசையில் த்விஜன் என்கிறபதம் காணப்படுவதன்றி க்ஷத்திரியவைசியப்பெயர்வரிசைகளிற் காணப்படவில்லை.

மேற்சொல்லிய அமரம், ஹலாயுதம், மேதினீ முதலிய நிகண்டுகளால் துவிஜன் என்கிறபதம் பிராமணஜாதிசாமான்னியத்தையன்றி க்ஷத்திரியவைசிய ஜாதிசாமான்னியத்தைச் சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதில்லையென்று தெரிகிறது.

உ0 கௌதம தர்மம், கO-ம் அத்தியாயம், க-ஞ் சூத்திரத்தில்

"வேதாத்தியயனஞ்செய்தல், யஜ்ஞஞ்செய்தல், தானஞ்செய்தல், இம்மூன்றும் எல்லாத்துவிஜர்க்கும் பொதுவான தர்மங்கள்" என்றும்,

உக கௌதம தர்மம், அ-ம் அத்தியாயம், கூ-ம் சூத்திரத்தில்

"எல்லாத்துவிஜர்க்கும் விதிக்கப்பட்டுள்ள மூன்று தர்மங்களையும் விடாது செய்துவருகிறவர் வேதம்வல்லவரெனப்படுவர்" என்றும்,

உஉ. கௌதம தர்மம், கஎ-ம் அத்தியாயம் க-ஞ் சூத்திரத்தில்

"தங்களுடைய தர்மங்களைச் சரியாய்ச்செய்துவருவதற்காகப் புகழப்படும் துவிஜர் கொடுக்கும் ஆகாரத்தை ஒரு பிராமணன் புஜிக்கலாம்" என்றும்

சொல்லியிருக்கிறார். உபாயாத்திறமுமின் எல்லாதர்மசாஸ்திரங்களாலும் வேதாத்தியயனம் விலக்கப்பட்டிருத்தலின், மேற்சொல்லிய கௌதமவசனங்களால் துவிஜன் என்கிறபதம் முதல் மூன்றுவர்ணத்தாரையும் குறிக்குங்காலத்து உபநயனமானவனையே சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதென்று தெரிகிறது.

சமுத்திரயாத்திரையை விலக்கியிருக்கும் வசனமானது முதல் மூன்று ஜாதிக்கும் பொதுவாக ஏற்பட்டுள்ளது. சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தஞ்சொல்லிய போதாயனர் சமுத்திரயாத்திரையைப் பதனீயத்தையை உண்டுபண்ணும் தர்மமென்கிறார்; பதனீயதையோ மூன்றுவர்ணத்தாருக்கும் உள்ளது.

உங போதாயன தர்மம், உ-ம் அத்தியாயம் ...ம் சூத்திரத்தில்

"பதிதனாதல் என்றால் துவிஜாதிக்குரிய தர்மங்களைச்செய்யும் அதிகாரத்தை இழத்தலென்பது பொருள்" என்கிறார்.

பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், எ-ம் சுலோகத்தில் 'பதிதனோடு ஒருவருஷத்திறகுமேல் சம்ஸர்க்கஞ்செய்யும் விப்ரன் பதிதனாகிறான்' என்றுள்ளதற்கு வியாக்கியானஞ்செய்யுமிடத்து, மாதவர் விப்ரன் என்பது க்ஷத்திரியாதிகளுக்கு உபலக்ஷணம் என்கிறார்.

போதாயன கௌதம பராசர மாதவவசனங்களால் பதனீயதை எல்லாத்துவிஜர்களுக்கும் உள்ளதென்பதும், ஆதலினால் பதனீயதையை உண்டுபண்ணும் சமுத்திரயாத்திரை எல்லாத்துவிஜருக்கும் விலக்கப்பட்டுள்ளதென்பதும் விளங்கும். இதுபற்றியே இரகுவம்சத்தில், ச-ம் ஸர்க்கம், கூO-ம் சுலோகத்தில் 'பாரசீகதேசத்தை ஜயிக்க இரகுமகாராஜா கரைவழியாயச்சென்றார்' என்றிருப்பதற்கு வியாக்கியானஞ்செய்த மல்லிநாதர், 'ஜலவழி மிகச்சமீபவழியாயிருந்தும் கரைவழியே என்றது, கப்பல்யாத்திரை நிஷித்தமாகையால்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆகவே சமுத்திர யாத்திரையைப்பற்றி முதல்மூன்றுவர்ணத்தாருக்கும் பொதுவாயேற்பட்டுள்ள மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில், துவிஜபதம் மூன்றுவர்ணத்திலும் உபநயநம் ஆனவர் ஆகாதவர் எல்லாரையும் குறிக்கிறதென்பது சாதாரணமான அர்த்தமுமன்று, சரியுமன்று. துவிஜபதத்தின் உபநயநமானவன் என்ற இயல்பான அர்த்தம் இவ்விடத்திற் சரியாய்ப் பொருந்துகிறதென்றும் அதுவே தர்மசாஸ்திரத்தின் கருத்திற்கு ஒத்திருப்பதென்றும் தெரிவித்தேன்.

இரண்டாவது

உச. ஆபஸ்தம்பதர்மம், உ-ம் பிரச்னம், எ-ம் படலம், கரு-ம் கண்டம், உங, உச, உரு, உசா-ம் சூத்திரங்கள்.

"உபநயநமாகும்வரையில் ஒருவித அசுத்தியும் அவரை (குழந்தைகளை) அணுகாதென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்."

"சாஸ்திரவிதிப்படி உபநயநத்தாரான அவர்கள் தங்கள் தர்மங்களைச்செய்ய அதிகாரம் அடைகிறார்கள்."

"விதிப்படி நடக்கச்சக்தி ஆரம்பிக்குமெல்லை உபநயநமே."

"எல்லா ஸ்மிருதிகளும் இப்படியே சொல்லுகின்றன."

உபநயநாத்பூர்வம் அசுத்தோஷமில்லையென்பது சிலருடைய அபிப்பிராயமென்றும், ஸ்மிருதிகளெல்லாம் இவ்வாறே சொல்லுகின்றனவென்றும் வெளிப்படையாய் ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியிருக்க, முற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்தில் துவிஜபதத்திற்கு உபநயநமாகாதவனையும் சேர்த்து அர்த்தஞ்செய்து கொண்டு, உபநயநமாகாதவன் சமுத்திரயாத்திரை செய்திட்டுப் பிறகு என்ன பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டு சுத்தனாய் உபநயநத்திற்கே அருகனாகிறானென்று சொல்வதும் தர்மசாஸ்திரத்திற்கு ஒத்திருப்பதா?

மூன்றாவது

உரு-விஜ்ஞானேச்வரீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், சுராபானப்பிரகரணத்தில் (ருரு-ம் பக்கம்)

உபநயநாத்பூர்வம் சம்பவித்த மத்யபாநாதி சகல தோஷ பரிஹாரமும் உபநயநத்தால் சுத்தியுண்டாகின்றதென்று மனுவுஞ்சொல்லியதாக அநுவாதஞ்செய்கிறார்.

உசா. மனுஸ்மிருதி, உ-ம் அத்தியாயம், உஎ-ம் சுலோகத்திற்கு(கககூ-ம் பக்கம்)

வியாக்கியானஞ்செய்த மேதாதிதி ஒருகுழந்தைக்கு கர்ப்பம், பீஜம் இவைகள் சம்பந்தமான தோஷங்களென்றில்லை உபநயநம்வரையிலுள்ள எல்லாத்தோஷங்களுமென்றே அர்த்தங்கொள்ளவேண்டுமென்றும், இத்தனையும் உபநயநத்தால் நிவிர்த்தியடையுமென்றுஞ்சொல்லியிருக்கிறார்.

மனு, விஜ்ஞானேசுவரர், மேதாதிதி இவர்கள் சொல்லியதற்கு விரோ

தமாய் மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவசனம் அநுபநீதனையுங்குறிக்கிறதென்றும் அவனுக்கு உபநயநங்கூடாதென்றும் அர்த்தம்பண்ணுவது சுத்தமாய்ப்பொருந்தாது.

நான்காவது.

உபநயநஸம்ஸ்காரத்திற்குப் பிராமணனுக்குள்ள பாத்தியம் பரம்பராப்பிராப்தமானது; அது ஒருதலைமுறையில் உண்டாகும் குற்றத்தால் நசித்துப்போகக்கூடியதன்றென்பதை அடியில் வரும் வாக்கியங்கள் விளக்கும்.

உஎ ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், க-படலம், க-கண்டம், உக, உ௩, உச, உ௫, உசு, உஎ, உ௮-ம் சூத்திரங்கள்.

“பிராமணனுக்கு கசு-ம் பிராயம் பூர்த்தியாவதற்கு முன்பு உபநயநஞ்செய்யாதுவைப்பதால் கர்மவைகல்யம் உண்டாகிறதில்லை (கசு-ம் பிராயம்வரையில் உபநயநமாகலாம்); கசு-ம் பிராயத்துக்குமேலானால் அவன் இரண்டுமாதகாலம் வேதாத்தியயநம்பண்ணுபவனுக்குரிய நியமங்களோடிருந்து பின்பு உபநயநமாய ஒருவருஷகாலம் பிரதிதினம் ஸ்நாநஞ்செய்துகொண்டிருந்து அப்பால் வேதாத்தியயனம் ஆரம்பிக்கவேண்டும். எவனுடைய தகப்பனும் பாட்டனும் அநுபநீதர்களோ அப்படிப்பட்டவனும் விரும்புவானானால் அடியிற்சொல்லும் பிராயச்சித்தத்தைச்செய்துகொண்டு உபநயநம் செய்துகொள்ளலாம்.”

உஅ ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், க-படலம், உ-ம் கண்டம், ரு-முதல் க0-வரையிலுள்ள சூத்திரங்களில்

தகப்பன், பாட்டன், முப்பாட்டன் இவர்களுக்கு உபநயநமாகாமலிருந்து நான்காம் தலைமுறையிலுள்ளவன் உபநயநம் விரும்புவானானால் அவனும் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தைச்செய்து உபநயனம்பண்ணிக்கொண்டு கிரமப்படி உபநீதனாயிருப்பவனைப்போல் சகல தர்மங்களையும் நடத்தலாமென்கிறார். வியாக்கியாதாவானவர் நான்காம்பாட்டனுக்கும், ஐந்தாம்பாட்டனுக்கும், அவர்களுக்கு முந்தியுள்ளவர்களுக்கும் உபநயநமாகாதபக்ஷத்தில் அதற்குப் பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுசொல்லப்படவில்லையாயினும் அதற்குத் தக்கபடி மேலோர் தக்கப்பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கக்கடவர் என்று சொல்லுகிறார்.

உகூ ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், க0-ம் படலம், உகூ-ம் கண்டம், அ, கூ, க0-ம் சூத்திரங்கள்

“அபிசஸ்தர்கள் (வதம்வந்தபிராமணனைக்கொன்ற மகாபாதகி முதலியவர்: ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், கூ-ம படலம், உச-ம கண்டம், கூ-எ-அ-கூ-ம் சூத்திரங்களிற் காண்க) கிராமத்துக்கு வெளியிற் குடிசை கட்டிக்கொண்டு வசிக்கவேண்டும். அத்தியயநம், யஜனம் முதலியவைகள் ஒருவருக்கொருவர் செய்வித்துக்கொள்ளவேண்டும், தங்களுக்குள்ளேயே விவாகம் முதலானவை செய்துகொள்ளல்வேண்டும். அவர்களுக்குப் புத்திரர்கள்பிறந்தால் அப்புத்திரர்களைப்பார்த்து அவர்கள் பின்வருமாறு சொல்லக்கடவர்: “எங்கள் கூட்டத்தினின்றும் புறத்துப்போங்கள்; ஏனெனில் ஆரியர்கள், குற்றத்தையுங்

கள் மேற்சுமத்தி உங்களைத்தங்கூட்டத்தாருள் சேர்த்துக்கொளவார்கள். இதன் உண்மை இவ்வுதாரணத்தால் விளங்கும்: அவயவங்கள் குறைந்தவன் அவயவங்கள் பூரணமாயுள்ள புத்திரனைப்பெறுகிறான்.''

ஹரதத்தர், வியாக்கியானத்தில் '' இமமாதிரியாகவே, தன் பாத்தியத்தை இழந்தவனும் தன் தன் (ஜாதி) பாத்தியத்தைப் பூரணமாகவுடையபுத்திரனைப் பெறக்கூடும்'' என்கிருர்.

ஈ. போதாயனர், உ-ம் பிரச்னம், க-அத்தியாயம், உ-ம் கண்டிகை

கசு, கஅ, உ0-ம் சூத்திரங்களில் மேற்சொல்லிய ஆபஸ்தம்பர் அபிப்பிராயத்தையே சொல்லுகிருர்.

தகப்பன், பாட்டன, முப்பாட்டன அநுபநீதர்களாகவிருந்தாலும் நான்காம் தலைமுறையிலுள்ளவன் உபநயநஞ்செய்துகொள்ளலாமென்று ஆபஸ்தமபர் சொல்லியிருக்கும்பொழுதும், பிரஹ்மஹத்தியாதிமகாபாதகங்கள்செய்த அபிசஸ்தர்களின் குழந்தைகளையுங்கூட ஆரியாகூட்டத்துள சோசகலாமென்று மேற்சொல்லிய ஆபஸ்தம்பபோதாயனதர்மங்கள் சொல்லுமபொழுதும கலிவர்ஜயக கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில் துவிஜ சபதததிறகு உபநயநாதபூர்வமென்று அர்த்தம்பண்ணிக்கொண்டு சமுததிரயாததிரைசெய்தகுழந்தை உபநயநாதிசம்ஸ்காரங்களுக்கு அநர்ஹனென்று சொல்வதுந்தகுமோ?

ஐந்தாவது.

சுக. கௌதமதர்மம, உ-ம் அததியாயம, க-சூத்திரத்தில

'' உபநயநததிற்குமுன் இஷ்டபபோல் பேசலாம், நடக்கலாம, புஜிக்கலாம, அதனுல் ஒரு தோஷமுமில்லை'' என்றிருப்பதற்கு வியாக்கியாதாவானவர், இது சுராபானாதிகளைநீக்கிச் சொன்னவிஷயமென்றும, சுராபானததிறகுக குழந்தைக்கும் பிராயச்சித்தமுண்டென்றும், வேறுசிலரின அபிப்பிராயப்பிரகாரம, மற்றப்பாபங்களுக்குங்கூட ஐந்து பிராயத்துக்குமுன் ஒரு பிராயச்சித்தமும் வேண்டியதில்லையென்றி ஐந்துபிராயத்துககுமேல் பதினொருபிராயம்வரையில காலபிராயச்சித்தமுண்டு; அதைக் குழந்தைககாகப்பிதாவாவது சகோதரனாவதுசெயயவேண்டும். பதினொன்றுக்குமேல் பதினைநதுபிராயம்வரையில அரைப்பிராயச்சித்தமுண்டு என்றும் சொல்லுகிருர்.

சுராபானாதிமகாபாதகங்களுககுக் குழந்தையாயிருந்தாலும் பிராயச்சித்தம் வேண்டுமென்று சொன்னவர் அப்பாதகவிஷயத்திலுங்கூட உபநயநத்தை நிஷேதிக்கவில்லை.

ஆகவே மேலெடுத்துக்காட்டியபடி துவிஜர்களுக்குப்பொதுவாயேற்பட்டிருக்கும் கலிவர்ஜயக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில் (க) துவிஜன் என்கிறபதத்திற்கு முதல் மூன்றுவர்ணத்தானையுங்குறிக்கும்பொழுது உபநயநமானவன் என்ற இயல்பான அர்த்தமே சாதாரணமாய்வழங்கும்அர்த்தமாயிருப்பதாலும்

அவவர்த்தமே வாக்கியத்திற்குப் பொருத்தமாயிருப்பதன்றிச் சாஸ்திரத்தின் கருத்துக்கும் ஒத்திருப்பதாலும், (௨) ஆபஸ்தம்பர் உபநயநாத்பூர்வம் ஒருதோஷமுமில்லையென்பது சிலரின்அபிப்பிராயம்; இவ்வாறேஎல்லாஸ்மிருதிகளும் கூறுகின்றனவென்று சொல்லியிருந்தலாலும், (௩) மனு, விஜ்ஞானேசுவரர், முதலியோர் உபநயநத்திற்குமுன் உண்டாகும் தோஷங்களுககெல்லாம் உபநயநமே பிராயச்சித்தமென்று சொல்லியிருந்தலாலும் (௪) ஆபஸ்தம்பர், உபநயநஸம்ஸ்காரம் பிராமணனுக்குப் பரம்பராப்பிராபதமானதென்பதுவிளங்கத் தகப்பன் பாட்டன் முப்பாட்டன் அநுபநீதர்களாயிருந்தாலுங்கூட நான்காம்தலைமுறையிலுள்ளவன் விருப்பமுண்டானல் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டு உபநயநம்செய்துகொள்ளலாமென்று சொல்லியிருந்தலாலும், ஆபஸ்தம்பரும் போதாயனரும் அபிசஸ்தர்களின் புத்திரர்களைக்கூட ஆரியர்களோடு ஸவ்வியவகாரிகளாகச்செய்துகொள்ளலாமென்று சொல்லியிருந்தலாலும், (௫) கௌதமசூத்திரவியாக்கியாதா சிசுக்களுக்குங்கூடச் சுராபானத்திற்குப் பிராயச்சித்தமுண்டென்று சொல்லியும் அந்தபாபத்திற்காக உபநயநத்தை நிஷேதிக்கவில்லையாகையாலும் மேற்சொல்லிய கலிவர்ஜ்யக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியமானது தர்மமறிந்தோராற்சொல்லப்பட்டகாதலினால் பிராமாண்யமுடையதென்று நாம் அதை ஒப்புக்கொள்ளும்வகையில் மனு, கௌதமர், போதாயனர், ஆபஸ்தம்பர், மேதாதிதி, விஜ்ஞானேசுவரர்முதலிய தர்மசாஸ்திரகர்த்தர்கள் சொல்லிய அபிப்பிராயத்திற்கும் நியாயத்திற்கும் விரோதமாய் அக்கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்திற்குஅநுபநீதன் ஸமுத்திரயாத்திரையால் தனக்குரிய உபநயநப்ராப்தியத்தை இழந்துவிடுகிறனென்று அர்த்தஞ்செய்தல் நமக்கு முற்றிலும் தகாதகாரியம். ஆகையால் அவ்வாக்கியமானது சமுத்திரயாத்திரையால் நித்தியகர்மவைகல்லியமுண்டாகக்கூடிய துவிஜனையே (உபநீதனையே) குறிக்கிறதென்று அர்த்தஞ்செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியகமாக இருக்கிறது.

ஸமுத்திரயாத்திரைவிஷயமாக மேற்சொல்லப்பட்டுள்ள எல்லாவற்றாலும் ஸமுத்திரயாத்திரையைப்பற்றி மூன்றுவசனங்களேயுள்ளனவென்பதும், அவற்றுள் ஹேமாத்திரியில் ஸமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் மூன்றுநாள் ஸமுத்திரயாத்திரையானது தோஷமுடையது ஒருமாசக்காராக்ருகபிரவேசத்திற்குச் சரியானதென்று சொல்லியிருக்கிறாரென்பதும், போதாயன தர்மத்தில் ஸமுத்திரயாத்திரா பதநீயதையை உண்டுபண்ணத்தக்க தோஷமென்றும், அதற்குப்பிராயச்சித்தம இன்னதென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறாரென்பதும், எந்தக்கட்டுப்பாட்டை நாம் மீறி அக்கட்டுப்பாட்டால் இக்கலிகாலத்துக்கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ளவையிற் சிலவற்றைவிலக்காது கைக்கொண்டிருக்கிறோமோ, எக்கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்தை மீறிநடப்பதற்குப் பிராயச்சித்தமொன்றும் விதிக்கப்படவில்லையோ அப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு வாக்கியங்களில் ஒன்றாக "ஸமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜன் சுத்தனானாலும் சங்கிரகத்திற்கு இக்கலிகாலத்தில் அருகனல்லன்" என்றவாக்கியம் கலிவர்ஜ்யப்பிரகரணத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பதும், ஸமுத்திரயாத்திரையைப்பற்

றிய இம்மூன்று வா[illegible]யங்களும் நித்திய கருமத்திற்கு வைகல்லியமுண்டாகு மிடத்தேதான் விநியோகமென்று சாஸ்திரத்தாலும் யுக்தியாலும் ஏற்படுகிறதென பதும் செவ்வையாய்விளங்குகின்றன

ஸமுத்திரயாத்திரைசெய்த பெண்ணைப்பற்றியது

பரதந்த்ராவஸ்தையில் உபநயனாத்பூர்வம் ஸமுத்திரயாத்திரைநேரிடப் புருஷக்குழந்தையைப்பற்றி இதுவரையில் விசாரித்தோம். அந்த அவஸ்தையில் விவாஹாத்பூர்வமுள்ள பெண்குழந்தையைப்பற்றி அதிசமாய்ச்சொல்லவேண்டியது அநாவசியகம்

கூஉ. யாஜ்ஞவல்கிய விஜ்ஞானேசுவரீயம், பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், க-ம அத்தியாயம், உகுக-ம சுலோகம், கூடு-மபக்கம்

"உபவாசம்செய்தவளாய் தசபர்த்துடையசொக்கொன்றையும் அடையாதவளுமாகிய பர்த்துடைய பெண்ணைக் கலியாணம் செய்யலாம் ஆனால் பதிதனாகிய தகப்பனிடத்தில் இருந்து அம்மை கானவாங்கக்கூடாது"

பிருஹந்நாரதீயம் —(கபபரமசோக +)வஸ்திரமில்லாதவளும், அகோராத்திரம் உபவாசஞ்செய்தவளும் ஸாயில் வெளுத்த அந்த வஸ்திரம் தரித்தவளும், நான் ஏவாகவுடைய ளவளை அ ரகள என்னுடையவாகளல்லவென்று மூன்று தரஞ்செ ல்லின்னவளாகிய பர்த்துடைய பெண்ணைத தீர்த்தத்திலாவது அக்நியக்ருகத்திலாவது கலியாணஞ்செய்யலவேண்டும்"

கூகூ வசிஷ்டதாமம கரு-ம அத்தியாயம், 'டுக, டுஉ, டுரு-ம் சூத்திரங்கள

"பதிதனுக்கு உத்பந்நனை பதிதன், தொகு ஸ்திரீ விலகது, அவள் பிறனை அடைகிறவளாகையால அவளை (தகப்பனுடைய) தாய் ஸபப டருமபொருளுமில்லாக ஸ்திரீயை விவாஹஞ்செய்யலவேண்டும்"

மனு, இரண்டாவது அத்தியாயம், உரு அ-வது சுலோகத்தில் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

யாஜ்ஞவல்கியர், மனு, பிருஹந்நாரதர், வசிஷ்டர் இவர்கள் சொல்லியபடி பதிதனுக்குப் பிறந்த பெண்ணையும் ஸப்பிராமணன் விவாஹஞ்செய்துகொள்ளலாம்.

நான்சொல்லவந்தபெண்ணோ தாயதந்தையர்களுக்குப பாதித்யம் வருவதற்குமுந்திப் பிறந்தபெண், அஸ்வாதந்திரியமான ஐந்து பிராயமாகிய அறியாப்பருவத்தில ஸமுத்திரயாத்திரை நேரிடப்பெற்றதற்காக ஸ்ரீமத ஸ்ரீஙகேரி ஸ்வாமிகளவர்கள் ஸ்ரீமுகப்படி பிரஹ்மஹத்தியாதிகளுக்குப பிராயச்சித்தமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள ஸேதுஸ்நானமுதலிய கடினமான பிராயச்சித்தங்கள் செய்விப்பிக்கப்பெற்ற பெண்; ஆகையால இப்பெண்விஷயத்தில் ஸமுத்திரயாத்திரா தோஷ ஸந்தேகமேயில்லையென்பதும் , ஸர்வதோஷ பரிகாரமான ஸேதுஸ்நாநத்தின் பின்பு இப்பெண் நிர்மலையாய் விவாஹாதி ஸமஸ்த ஸவ்யவஹாரங்களுக்கும் யோக்கியதையோடிருப்பவளென்பதும் எல்லாருக்கும் எளிதில விளங்கக்கூடிய விஷயங்களேயாம.

ஆகவே ஸமுத்திரயாத்திரை பதநீயதையை உண்டுபண்ணத்தக்க தோஷமென்று விலக்கியிருக்கும் வசனங்களிலொன்றும் உபநயநாத்பூர்வமுள்ளபுருஷக்குழந்தையையும், விவாஹாத்பூர்வம் (*ஐந்துபிராயமாகிய அறியாப்பருவத்து*) உள்ள பெண்குழந்தையையும் ஸம்பந்தப்படுத்தாதென்பது நிச்சயமாயத்தெரிகிறது.

ஆகிலும் ஸமஸ்த தோஷவிஷயத்திலும் ஐந்து பிராயத்திற்குமேற் பதினொன்றுபிராயத்திற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் அற்பதோஷமுண்டு; பிராயம் ஐந்திற்குமேல் பதினொன்றுவரையில் அத்தோஷத்திற்குக் கால்பிராயச்சித்தம்; பதினொன்றுக்குமேல் பதினாறுவரையில் பாதிப்பிராயச்சித்தமென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுதலால் ஸமஸ்ததோஷ பரிகாரார்த்தமாக ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி மடத்தினின்றும் ஸேதுஸ்நாநம், இராமநாததரிசனம், ஸஹஸ்ரகிருச்சரம், விதிப்படியுள்ள கோதானாதி அநேகதானங்கள் பிராமணபோஜனமுதலியன பிராயச்சித்தங்களாக விதிக்கப்பட்டன.

இப்பிராயச்சித்தம், ஸமுத்திரயாத்திரா தோஷத்திற்காகக் குழந்தைகளுக்கு இக்கலிகாலத்தில் உசிதமாய் ஏற்படும் பிராயச்சித்தந்தானோ? இது ஸ்மிருதி ஸம்மதமானது தானோ? என்று சற்று

விசாரிப்போம்.

௩௪. ஹேமாத்திரி, பிராயச்சித்தப்பிரமாணப் பிரகரணம், ௪0௯, ௪0எ-ம் பக்கங்கள்.

"கலிகாலத்து ஆபத்து அதிகமானபடியாலும், அநிவார்யமாய்ப் பாபம்வந்துசேருமாகையாலும், ஒவ்வொரு நிமித்தத்திற்கும் தனித்தனியே பிராயச்சித்தஞ்செய்வது அஸாத்தியமாகையாலும் சரீரம் அஸ்திரமாகையாலும் பாபபலத்தை அனுபவிக்குங்காலத்தில் நெடுங்காலங்கோரமாயும் கடினமாயுமுள்ள நரகங்களின வேதனை சகிக்க முடியாதாகையாலும பாபத்திற்குப்பயந்து பச்சாத்தாபங்கொண்ட புருஷனே ஓரேகாலத்தில் ஸகலபாபமும் போகத்தகுந்த பிராயச்சித்தம் செய்யத்தக்கது.

௩௫. முன பரிஷத் லட்சணம் சொல்லப்பட்டது எடுத்துக்காட்டிய வசனம். போதாயனதருமம், க-பிரச்நம், ௧-அத்தியாயம் க-கண்டிகை கரு-ம சூத்திரம்.

" தர்மசாஸ்திரமறிந்தவன் காலத்தையும் பாபஞ்செய்தவனுடைய பிராயம் அறிவு பலம் சரீரக்கூறு பாபத்தின தன்மை இவையெல்லாவற்றையும் செவ்வையாய்ப் பரியாலோசனைசெய்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கக்கடவன்."

கௌதமர், கஉ-ம் அத்தியாயம், ருக-ம் சூத்திரத்திலும், மனு, எ-ம் அத்தியாயம், கசு-ம், சுலோகத்திலும், அ-ம் அத்தியாயம், கஉசு-ம் சுலோகத்திலும் யாஜ்ஞவல்கியர், க-அத்தியாயம், ௩சுஎ-ம் சுலோகத்திலும் இதே அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

கக. கௌதமதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், கக-ம் அத்தியாயம், கச-ம் சூத்திரம்.

“எல்லாப்பர்வதங்களும், எல்லாநதிகளும், புண்ணியஸ்தலங்களும், ருஷியாசிரமங்களும், பசுக்கொட்டில்களும், தேவாலயங்களும், பாபத்தைப்போக்கடிக்கும் இடங்களாம்.”

மேற்சொல்லிய ஹேமாத்திரி, போதாயனர், கௌதமர், மனு, யாஜ்ஞவல்கியர் வசனங்களால் பரசந்தராவஸ்தையில் (ஸமுத்திரயாத்திரை) தோஷம் நேரிடப்பெற்ற அதிபாலயரான [illegible] பரிஷத்கள் [illegible] ன்ன விஷயங்களைப் பரிபாலோசனை செய்து [illegible] விதமான பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டுமென்பது செவ்வையாய்விளங்குகின்றது.

கஎ ஸ்மிருதிமுக்தாபலம், சிராத்தகாண்டத்தில் (மைசூர்ப்பதிப்பு, உ-ம் பக்கம்)

“சர்வஜன்மத்திலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட ப்ரூணஹத்தி முதலிய சர்வபாபங்களும் [illegible] கிருச்சரங்களால் நசிக்கின்றன வென்பதாம்.”

ஜநநமுதல் செய்யப்பட்ட ப்ரூணஹத்தி முதலிய மகாபாதகமும் உபபாதகமும் ஷட்பதத்தால் (ஷட்ப கிருச்சரங்களால்) நசிக்கின்றனவென்பதும்,

இந்த ஜன்மத்திலும் பல [illegible] செய்யப்பட்டிருக்கிற மகாபாதகமொழிந்த புத்திபூர்வகமான மத்தானபாபமும் அர்த்தகிருச்சரத்தால் நசித்துப்போகின்றதென்பதும்

பெரியோர் வாக்கியங்களாம்' என்றும்

“கிருச்சரம் செய்ய அசக்தன் அதன் பிரதிநிதியைச் செய்ய வேண்டுமென்று விஜ்ஞானேச்வரர் சொல்லுகிறார்” என்றும்

வயித்தியநாததீக்ஷிதர் [illegible] கிறார்.

குறிப்பு (க) ஹேமாத்ரி — கிருச்சரமென்பது ப்ராஜாபத்யகிருச்சரம் (உ) கௌதமர், போதாயனர் முதலியோர் — [illegible] விரதம். (ங) அர்த்தகிருச்சரமென்பது ஒரு [illegible] செய்யக்கூடிய கிருச்சரம் அதாவது ருO-கிருச்சரம் (ச) ஷட்பதகிருச்சரமென்பது ஆறு ருஷிகள் செய்யக்கூடிய கிருச்சரம், அதாவது கஅO-கிருச்சரம் (ரு) பஞ்சதசாபத கிருச்சரமென்பது பன்னிரண்டு ருஷிகள் செய்யக்கூடிய கிருச்சரம், அதாவது கருO-கிருச்சரம் (சு) ப்ரூணஹா — பிராமணர்களை [illegible] கொல்லுகிறவன் ப்ரூணஹா (உO அ ச, உ ங ம் சூத்திரம்).

கசு ஹேமாத்ரி, பிராஜாபத்யகிருச்சரப்பிரதியாம்நாயப்பிரகரணம் (மைசூர்ப்பதிப்பு, கசுங-கசுகூ-ம் பக்கங்கள்)

“ஒவ்வொரு கிருச்சரப்பிரத்யாம்நாயம் (க) கோதானம், (உ) மகாநதீஸ்நானம் (சமுத்திரஸ்நானம்), (ங) துவாதசபிராமணபோஜனம், (ச) ஸமந்திர ஜபம், (ரு) இருநூறு பிராணாயாமம், (சு) ஆயிரம் திலஹோமம், (எ) பதினாயிரம் (காயத்திரி) ஜபம் என எழுவிதமாம்.”

" லிங்கபுராணத்தில் பரமேசுவரரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்."

[இவ்வேழனுள் ஒவ்வொன்றும் கிருச்சரப்பிரதிநிதியாம்.]

" பிராஜாபத்திய கிருச்சரத்தையாவது அதன் முதற்பிரதிநிதியாகிய கோதானத்தையாவது செய்ய அசக்தனுயுள்ளவனுக்குப் பிராஜாபத்தியகிருச்சரத்திற்குப் பிரத்தியாம்நாயமாக இக்கலியுகத்தில் சமுத்திரகநதிஸ்நாநமே சிரேஷ்டமான பிராயச்சித்தமாகும்."

" தேவலர்:—சமுத்திரகநதியென்பது கங்கை, கோதாவரி......
..........................தனுஷ்கோடி, காவேரி..................."

" சுலோககௌதமர்:—சாபாக்ரமானது (தனுஷ்கோடி) ஸ்நாநமாத்திரத்தால் அப்தகிருச்சரப்பயனைக் கொடுக்கின்றது."

மேற்கூறப்பட்ட வைத்தியநாததீக்ஷிதீய ஸ்மிருதிமுக்தாபலத்திலும் ஹேமாத்திரியிலுமுள்ளவசனங்களால் தனுஷ்கோடியிற் செய்யும் அப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான ஒரு ஸ்நாநத்தால் இந்த ஜந்மத்தில் பலமுறை செய்யப்பட்டிருக்கிற புத்தி பூர்வகமான மகாபாதகமொழிந்த மகத்தானபாபங்களும் நசிக்கின்றனவென்பதும், ஷடப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான ஆறுஸ்நாநத்தால் ஜநநமுதற் செய்யப்பட்ட ப்ரூணஹத்திக்குக் கீழுள்ள பாதகமும் உபபாதகமும் நசிக்கின்றனவென்பதும், துவாதசாப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான பன்னிரண்டு ஸ்நாநத்தால் சர்வஜந்மத்திலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட ப்ரூணஹத்தி முதலாகிய சர்வபாபங்களும் நசிக்கின்றனவென்பதும் நன்கு விளங்கும்.

குறிப்பு. சமுத்திரயாத்திரை மகாபாதகமுமன்று ; அதற்குச் சமமான அதிபாதகமுமன்று; பாதக உபபாதகங்களுள் ஒன்றில் அடங்குமென்பது எல்லா ஸ்மிருதிகளாலும் ருஷிகள் வாக்கியங்களாலும் செவ்வையாய் விளங்கும்.

௧௧. பராசரமாதவீயம், பிரஹ்மஹத்யாப்பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௧௧௨-௧௧௧-ம் பக்கங்கள்.

"பரிஷத்தானது பிரஹ்மக்நனுக்குச் சாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி ஸமுத்திரஸேதுகமனத்தைப் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கவேண்டும். (ஒருவன்) இராமசந்திரனுற்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஸமுத்திரஸேதுவைப்பார்த்துப் பிரஹ்மஹத்தியைப் போக்கடிக்கிறான். ஸேதுவைப்பார்த்துப்பரிசுத்தனுகி ஸமுத்திரத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டும் ; வீட்டுக்குவந்து பிராமணபோஜனம் பண்ணுவிக்கவேண்டும்.

பராசரமாதவீயத்தில் சேதுதரிசனமுதலியவை பிரஹ்மஹத்தி தோஷத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், ப்ரூணஹத்தி முதலிய மகாபாதக அதிபாதக உபபாதகங்களுக்கெல்லாம் துவாதசாப்தகிருச்சரமாவது அதன் பிரதிநிதியாகிய கோதானமாவது, ஸேதுஸ்நாநமாவது, பிராமணபோஜனமாவது தக்க பிராயச்சித்தமாகுமென்று வைத்தியநாததீக்ஷிதீயத்திலும் ஹேமா

த்திரியிலும் சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும், சமுத்திரயாத்திரை பாதக உபபாதகங்களுள் அடங்குமாகையாலும் மேற்குறித்தகுழந்தைகளுக்கு சமுத்திரயாத்திரா தோஷத்திற்காக விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தங்களாகிய ஸேதுஸ்நாநம், இராமநாததரிசனம், ஸஹஸ்ரகிருச்சரம், கோதானநீ அநேகதானங்கள், பிராமணபோஜனமுதலியன சாஸ்திரோக்தமான பிரதிநிதிபிராயச்சித்தங்களே என்பதும், இப்பிராயச்சித்தங்கள் அக்குழந்தைகளின் பிராயம் அறிவு முதலியவைகளுக்குச் சாஸ்திரப்படி விஹிதமாயேற்படக்கூடிய பிராயச்சித்தங்களேயென்பதும், மேற்கூறிய பராசரர், யாஜ்ஞயவல்கியர், மனு, போதாயனர், சௌநமர், ஹேமாத்திரி, வைத்தியநாததீக்ஷிதர்முதலியோா வசனங்களாற் செவ்வையாய் விளங்கும்.

இதுவரையில் நடந்த இப்பிரசங்கத்தில்:—ஒருவனுக்குப் பிரகாசமாய நேரிடுந்தோஷத்திருக்குத்தான் அவன் பரிஷத்ஸம்மதமான விதாயகம் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அப்படித்தேடுபவன உண்மையில பச்சாதாபமுடையவனாயிருக்கவேண்டுமென்றும, பரிஷத்தில் மறுவற்றவராய் நிஷ்பக்ஷபாதியாய்த் தர்மசாஸ்திரநியாயந்தெரிந்தவராய் ஒருவரிருந்தாலும போதுமென்றும், தர்மசாஸ்திர விதாயகம்செய்யும் பரிஷத் காலதேசங்களையும் பாபம்செய்தவனுடைய பிராயம் அறிவு சரீரக்கூறு பாபத்தின்தன்மை முதலியவைகளையும செவ்வையாய் ஆலோசித்தே தீர்மானிக்கவேண்டுமென்றும சாஸ்திரமிருப்பதாக இச்சபைக்குத்தெரிவித்துக்கொண்டதுமன்றிப் பிரசங்கஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட புருஷக்குழந்தைக்கும் பெண்குழந்தைக்கும் பராதீனமான பால்யாவஸ்தையில் நேரிட்ட பிரகாசமானதோஷம சமுத்திரயாத்திரை; அதற்கு மிகவும் பச்சாத்தாபப்பட்டு அந்தத்தோஷநிவிர்த்திக்குப்பிராயச்சித்தம விதிக்கவேண்டுமென்று சுவயமேமகாவித்வானும வித்வச்சிகாமணிகள எப்பொழுதும் சமீபத்திருக்கப்பெற்றவரும ஒருப்பிராணிவிஷயத்திலும் அநியாயமாய் அனுகூலத்திற்கோ பிரதிகூலத்திற்கோ காரணமாகாதவருமாகிய ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரி சங்கராசாரியஸ்வாமிகள் மடத்திற்கு விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டார்கள். அந்தமடத்தாரால் அவர்கள் மனத்துக்கேற்கக் காலத்தினியல்புக்கும் குழந்தைகளின் ஸ்திதிக்கும் பாபத்தின்தன்மைக்கும் சாஸ்திரப்படி விகிதமென்றுதோன்றியதை விதித்தார்களென்றுந் தெரிவித்தேன். இன்னும சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜனைக்கோஷ்டியிற் சேர்த்துக்கொள்ளுதற்கு விரோதமாயிருக்கும வாக்கியம் ஒன்றே ஒன்றுதானுள்ளதென்றும், அவ்வாக்கியம் கலிவர்ஜயப்பிரகரணத்திலுள்ள கட்டுப்பாட்டு வாக்கியங்களில் ஒன்றென்றும், அக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியங்களால விலக்கப்பட்டவையிற் சிலவற்றைக் காலாவஸ்தையையனுசரித்து நாம் விலக்காமற் கைக்கொண்டிருக்கிறோமென்றும், சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜனின்ஸம்ஸர்க்கத்தை விலக்கிய மேற்குறித்த அவ்வாக்கியம் தர்மசாஸ்திர நியாயத்தாலும் யுக்தியாலும் உபநீதனையே குறிக்கின்றதென்றுந் தெரிவித்தேன். இதுவன்றிப் பதிதனாயிருப்பவனுக்குப்பிறந்தபெண்ணும் விசேஷமான பிராயச்சித்தமொன்றுமின்றியே ஸத்பிராஹ்மணனை விவாகஞ்செய்துகொள்ளும் யோக்கிதையை அடைகிறாளாகையாற் பாதித்தியாத்பூர்வம் பிறந்து சமஸ்ததோஷபரிகாரார்த்தமாக இராமேசுவர

ஸ்நாநம ஸஹஸ்ரகிருச்சரம் முதலிய பிராயச்சித்தங்கள் செய்துகொண்ட பெண்ணின் விவாகவிஷயத்தில் ஒருவிதமானசந்தேகத்திறகும் இடமில்லையென்றும் தெரிவித்தேன். முடிவில் இக்குழந்தைகள் தங்களுக்குப் பரதந்திராவஸ்தையில் நேரிட்ட சமுத்திரயாதரா தோஷத்திறகுச் செய்தபிராயச்சித்தமானது இக்கலியுகத்திற்குப் பிரதானமானதென்று ஒபபுகொள்ளப்பட்ட பராசரஸ்மிருதியில் மகாபாதகங்களுள்முதலாயுள்ள பிரஹ்மஹத்திக்கு விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமென்றும, வைத்தியனுபதீக்ஷிதீயம, ஹேமாத்திரி இவைகளில், எல்லா ஜநமத்திலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட ப்ரூணஹத்தியாதி சகலபாதகங்களுக்கும் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமென்றும தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

இவ்விஷயததை இன்னும செவ்வையாயறிந்தோர்கள் அநேக சாஸ்திர ஆதாரங்களேயும நியாயஙகளையுமெடுத்துப் பலவிதமாய நிரூபித்துக்காட்டி மேற்குறித்த குழந்தைகள தாஙகள் செயத பிராயச்சித்தத்தாற் சுத்தர்களாய் உபநயந விவாஹாதி சமஸ்தசவ்வியவகாரஙகளுககும அர்காகளாளுர்களென்று எல்லோரும் ஒப்புககொள்ளுமபடி செய்வார்களென்பதிற் சந்தேகமேயில்லை. நிஷ்பக்ஷபாதிகளாயுள்ளவாரள அவ்வாறு ஒப்புககொள்ளுவதறகு முன் எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட நியாயஙகளே போதுமென்று எண்ணுகிறேன்.

இவ்விஷயததில நாம எல்லோரும் ஒருநாளும் மறவாது கருத்தில் வைக்க வேணடியது ஒன்றுளது; அது யாதெனில்:—

பிராஹ்மணகுலத்தில் ஜநித்தவனே எவ்விதத்திலாவது உபநயநத்தால் பிராஹ்மணகர்மஙகளுககு அதிகாரியாகவும் பிராஹ்மண்யம சிதைவுறாமற் காப்பாற்றுங்கடமையையும ஸ்திரீகளவிஷயத்திற் கடுமையின்றி அதிகருணைபூண்டொழுகும கடமையையும பிராஹ்மணனென்ற பெயருக்கு உரிமைபாராட்டுவோாயாவரும் எபபொழுதும் மேற்கொண்டொழுகல் வேண்டுமென்று நமது தர்மசாஸ்திரங்களியாவையும பலமுறையும் வற்புறுததிச் சொல்லுகின்றனவென்பது.

சகலதர்மசாஸ்திரஙகளின் கருத்தும் இவ்வாறிருக்க முற்சொல்லிய நிர்தோஷியான பெண்ணின் விவாஹத்தை ஆக்ஷேபித்தலும் பிராஹ்மணனெனப் பெயா படைத்தோாககும் அழகோ? அவ்விவாஹததிற் சம்பந்தப்பட்டவரை விலககலும் சாஸ்திரமுறையோ? கௌதமர், உக-ம் அத்தியாயம், க-சூததிரத்தில் அபதித்தியாகியை (குறறமற்றவரை விலககுபவனே) பதிதன் என்கின்றாரோ!

இதுநிறக, சம்ஸர்க்கதோஷததைக்குறித்துத் தர்மசாஸ்திரம் என்னசொல்லுகிறதென்று சற்றுவிசாரிப்போம்.

ஸம்ஸர்க்கதோஷப்பிராயச்சித்தம்.

சo. பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், எ-முதல் கக-வரையிலுள்ள சுலோகங்களில (உகக-ம் பக்கம்).

பதிதனோடு, ரு-நாள், கo-நாள், கஉ-நாள், கரு-நாள், க-மாசம், உ-மாசம், ௬-மாசம், க-வருஷம் வரையில் சம்ஸர்க்கம் செய்யும் விப்ரன் (க்ஷத்திரியவைசியர்களேயும்கொள்ளவேண்டும்) அடியில்வரும் பிராயச்சித்தங்களேச்

செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று கிரமமாய திகப்படுத்தப்பட்ட -அ- விதப்பிராயச்சித்தங்களேயும் சொல்லி, க-வருஷத்திற்குமேல்ஸமஸாக்கமுண்டாகும்பக்ஷத்தில் பாதித்தியமுண்டாகின்றதென்றும், அதற்குப்பிராயச்சித்தம் எந்தப்பாதகனுடெய்தவனுடைய ஸம்ஸர்க்கம் அதை விளைத்ததோ அநதப்பாதகத்துக்குரிய பிராயச்சித்தமென்றுங்கூறுகிறார். வியாக்கியாதாவானமாதவர், ஸம்ஸர்க்கமென்றூற் கூடப்போவது, சாப்பிடுவது, இருப்பது முதலானவை யென்கிறார். கண்ணுவரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

சக. யாஜ்ஞவல்கியவிஜ்ஞானேச்வரீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம் (ஈவது காண்டம்), உசுo-ம் சுலோகத்தில்

"மகாபாதகசதுஷ்டயம் செய்தவனோடு ஒருவருஷத்துக்குமேல் சம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன ஐந்தாவது மகாபாதகன. அவனுககு மற்றமகாபாதகிக்குச சரியானபிராயச்சித்தமுண்டு" என்கிறா.

மனு, விஷ்ணு இவ்வாறே சொல்லுகிறா.

வியாக்கியாதாவான விஜ்ஞானேசுவரர்

"எந்தமகாபாதகியுடைய ஸமஸாக்கியாயிருந்தாலும் அவனுக்குமரணாந்தப்பிராயச்சிததங்கிடையாது; அவனுக்கு விரதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது; மரணமவிரதமென்று; ஆகையால் அவனுககு கஉ-வருஷப்பிராயச்சித்தந்தான் உள்ளது" என்றும,

"மகாபாதகிகள் நான்குபெயரென்றுகுறிப்பிட்டு அவாகளோடு சேர்ந்தவன் ரு-வது மஹாபாதகியென்று வெளிப்படையாயச சொல்லபபட்டிருப்பதாலும், அவர்களென்பது ஏ தாலுபேகதறியாதாகையாலும ஐந்தாவனுடன் க-வருஷம் ஸமஸர்க்கஞ்செய்பவன மகாபாதகனல்லவெனபது நிச்சயமாகிறது" என்றும,

"ரு-வது மகாபாதகியோடு க-வருஷம் சேர்ந்திருககும ஆறாவன பதிதனல்லனாகையால் அவனுக்குத் துவிஜாதிசாமயகஞாகு ஹானிகிடையாது; ஆனல பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளாமலிருககும பாபிகளோடு ஒருசாரியமுஞ்செய்யக்கூடாதென்று ஸாமானயமாய்சசொலலபபட்டிருப்பதால அந்த ஆறாவனும பதிதனல்லனெனினும் அல்பபபிராயச்சித்தம் செய்துகொளளவேணடியவனதான்" என்றும்,

"மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கிவிஷயததிற் சொல்லபபட்டநியாயமே அதிபாதகி, பாதகி, உபபாதகி ஸம்ஸர்க்கிகள் விஷயததிலும் பிரவிர்த்திககும்" என்றும் சொல்லுகிறார்.

"தேவலர்:—பதிதனோடு போஜன ஆஸன சையாதிகளெல்லாவற்றையும் ஒருவருஷம் விடாமற்செய்பவன் பதிதனுகிறன்."

சஉ. வஸிஷ்டதர்மம், க-அத்தியாயம், உஉ-ம் சூத்திரம்.

" பதிதனோடு ஒருவருஷம் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் பதிதனுகிறன், அவனுக்கு யஜனம் அத்தியயநம் செய்

விப்பதாலும், அவனோடு விவாஹசம்பந்தஞ்செய்வதாலும் அன்று. ஆனால் ஓரா ஆஸனம் முதலியவற்றை உபயோகிப்பதாற்றான்" (யஜனம் முதலிய மூன்றால் உடனே பதிதனாகிறானென்பதும் மற்றவையால் ஒருவருஷத்தாற் பதிதனாகிறானென்பதும்பொருள்)

இதையே விஷ்ணு வெளிப்படையாய்ச் சொல்லுகிறார் மனு, கக-ம் அத்தியாயம், கஅக-ம் சுலோகத்தில் இவ்வாறே கூறுகின்றார்.

மேற்சொல்லிய பராசரர், மாதவர், யாஜ்ஞவல்கியர், விஜ்ஞானேசுவரர், மனு, விஷ்ணு, தேவலர், கண்ணுவர், வசிஷ்டர் முதலியோர் வாக்கியங்களால், பதிதனோடு ஒருவருஷம் விடாமற் சகபோஜனம் சகசயனம் முதலிய எல்லாவற்றையும் செய்பவன் பதிதனாகி அப்பதிதனுடைய பிராயச்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டியவனாகிறான் என்பதும், ஒருவருஷத்திற்குக் குறைந்தகால சம்ஸர்க்கத்தால் ஸம்ஸர்க்கிக்குத் தோஷமும் அதனிமித்தமேற்படும் பிராயச்சித்தமும் படிப்படியாய்க் குறைகிறதென்பதும், ஐந்தாவதாகக் கூறப்பட்ட சம்ஸர்க்கத்திற்குத் தோஷமுமில்லை ஆனதினால் பிராயச்சித்தமுமில்லை என்பதும், ஆனால் பதிதனுக்கு யஜனமும் அத்யயனமும் செய்விப்பதாலும் அவனோடு விவாஹசம்பந்தஞ்செய்வதாலும் உடனே பாதித்தியம் நேரிட்டு அதற்குரிய பிராயச்சித்தமும் அவசியமாயேற்படுகிறதென்பதும், பதிதனுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தினிமித்தம் பதிதனாகிறவனுடன் ஒருவருஷத்திற்குள் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் பாதித்தியமடையாமல் அல்பப்பிராயச்சித்தத்திற்குமாத்திரம் ஆளாகிறானென்பதும், அப்படிப்பட்டவனின் சம்ஸர்க்கிக்கு (பரம்பரைசம்ஸர்க்கிபரம்பரையில் மூன்றாம்படியிலுள்ளவனுக்கு) தோஷமில்லையென்பதும் செவ்வையாய் விளங்கும்.

மேற்சொல்லப்பட்டயாவும் யுகாந்தரவிஷயங்களேயென்று அடியில்வரும் ஸ்மிருதிவாக்கியங்கள் விளக்கும்.

கரு றேயாசரி (மா பப்ப ரூ0எ-ம் பம), பிராய ... மாணஞ்சொல்லும் பிர கரணம்

“‘எவன் எவனோடு ஒருவருஷம் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறானோ அவனும் அவனுக்குச்சரியாகிறான். ஸம்ஸர்க்கத்தின் சுத்திக்காக அவன் அவனுடைய விரதத்தையே செய்யவேண்டும்’ என்று வியாசர்சொல்லியதும்,

‘பதிதனோடு ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்பவன் ஒருவருஷத்திற் பதிதனாகிறான்; யஜனம் அத்தியயனம்செய்வித்தலாலும் விவாஹத்தாலும் உடனே பதிதனாகிறான் சயன ஆசனாதிகளால் உடனே பதிதனாகிறதில்லை; பதிதஸம்ஸர்க்கி பதிதனுடைய விரதத்தையே ஆசரிக்கவேண்டும்’ என்று மனுசொல்லியதும்

யுகாந்தரவிஷயங்களேயாம்.”

“சுமந்து:— பிரஹ்மஹத்தி, சுராபானம், (சுவர்ண) ஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் கலியுகத்தில் இந்நான்குமே மகாபாதகமெனப்படும்.

மகாபாதகங்கள் நான்கு என்றதினாலும், நான்கே என்றதிலுள்ள ஏகாரத்தாலும் கலியுகத்தில் மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கிக்கு மகாபாதகித்துவம் கிடையாதென்று நிச்சயமாகின்றது.

"ஸம்ஸர்க்கி மகாபாதகி ஆவனாயின் அவனுடைய சம்ஸர்க்கிக்கும் மகாபாதகித்துவம் உண்டாகும். இவ்வாறே முடிவின்றித் தொடர்ச்சியாய் வந்துகொண்டேயிருக்கும். ஆகையாற் கலியுகத்தில் நேராக (தானே) மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கஞ் செய்தவனுக்குங்கூட மகாபாதகித்துவங்கிடையாது. அவ்வாறே பராசரராலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது"

"பராசரர்:—கிருதயுகத்தில தேசத்தையும், திரேதாயுகத்தில் கிராமத்தையும், துவாபரத்தில் செய்தகுலத்தையும, கலியுகத்தில் செய்தவனையும் தள்ளவேண்டும்."

"வியாசர்:—கிருதயுகத்திற் சம்பாஷணத்தாலும, திரேதையில் ஸ்பரிசத்தாலும், துவாபரத்தில் அன்னததாலும், கலியிற்செய்கையினாலும் பதிதனாகிறான்."

"ஸ்மிருத்தியர்த்தசாரம்:—கலியுகத்தில் ஸம்ஸர்க்கதோஷமில்லை"

"ஸ்மிருதிகாமதேனு:— மகாபாதகியுடைய ஸம்ஸர்க்கதோஷமே கலியிலில்லை."

"பல ஸ்மிருதிவசனார்த்தங்களின் பரியாலோசனையால் பதிதஸம்ஸர்க்கிக்குத் தோஷமில்லையென்பது பாதித்தியமில்லையென்பதைக் குறிக்கின்றதென்றும், ஆனால் அவனுக்கு ஸம்ஸர்க்கப்பிராய்ச்சித்தம் கலியுகத்திலுமுண்டென்றும் சொல்லவேண்டும்."

மேற்சொல்லப்பட்ட ஹேமாத்திரிவசனங்களால் இக்காலத்தில் ஒருவருஷ பதிதஸம்ஸர்க்கிக்குங்கூட பாதித்தியமில்லை, ஆகலினாற்பாதித்தியத்துக்குரிய பிராயச்சித்தமில்லையென்பதும், ஆனால் யுகாந்தரததில் ஸம்ஸர்க்கபரம்பரையில் இரண்டாம்படியிலுள்ளவனும ஸம்ஸர்க்கப்பிராயச்சித்தம் செயதுகொள்ளவேண்டியவனாயிருப்பதுபோல் கலியுகத்தில் முதற்படியிலுள்ளவன் சம்ஸர்க்கத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனாகிறானென்பதும், மற்றயுகங்களில் ஒருவருஷஸம்ஸர்க்கபரம்பரையில் இரண்டாம்படிக்கு மேற்பட்டவர்க்குத் தோஷமொன்றும் சொல்லப்படாமலிருப்பதுபோற் கலியுகத்தில் முதற்படிக்கு மேற்பட்டவர்க்குத் தோஷமொன்றும் சொல்லப்படவில்லையென்பதும் யாவருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடியவையே.

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்தைக்குறித்துச் சாஸ்திரங்களெல்லாம் இவ்வாறுசொல்ல, ஸம்ஸர்க்கதோஷமானது தொடர்ச்சியாய் முடிவில்லாமல் இக்கலிகாலத்தில் எவ்விதத்திலாவது ஒட்டிக்கொண்டே செல்லுகின்றதென்று சொல்லும் பண்டிதர் மொழிக்கு எதிர்மொழியுமுண்டோ?

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்தைப்பற்றி 'மாயூரநியாயம்' என்று ஒருநியாயம் இப்பொழுது வழங்கிவருவதாக நான் கேள்வியுற்றதுபோல் வேறுபலரும் கேள்வியுற்றிருக்கலாமென்று எண்ணுகிறேன். அந்தநியாயம் இன்னதென்று தர்மசாஸ்திரங்களொன்றும் விளக்கவில்லையாயினும் ஒருநண்பர் என்மேல்தயைகூர்ந்து ஒருதாரணத்தால் அதை விளக்கிக்காட்டி, அவ்வுதாரணம் மாயூரத்திற் சிலநாளைக்குமுன் நடந்தவர்த்தமானமென்றனர். இவ்வர்த்தமானம் மேற்சொல்லிய 'மாயூரநியாயத்தை' விளக்க எனக்கு உதவியதுபோற் பிறருக்கும் உதவுமெனக்கருதி அதை நான் கேட்டவாறு அடியில் எழுதியிருக்கின்றேன்.

மாயூரத்தில்நடந்த வர்த்தமானம். மாயூரத்தில் கிருஷ்ணசர்மாவென்னும் பிராமணர்மேல் மாத்ஸரியமுடைய இராமசர்மாவென்னும் பிராமணர் கிருஷ்ணசர்மாவை மடக்க ஒருபாயம் கண்டேனென்றார். ஹரிசர்மாவென்பவர் அஃதென்னவெனறார். 'கும்பகோணத்தில் சமுத்திரயாத்திரைநேரிட்டப்பெற்ற ஒருபிராமணப்பெண்ணுக்கு விவாஹம் நடந்ததறிவீரோ; அவ்விவாஹத்திற்கும் கிருஷ்ணசர்மாவுக்கும் எப்படியாவது ஒருசம்பந்தம் கற்பித்துவிடலாமெனறு எண்ணுகிறேன்' என்றார். ஹரி, அதனாற் பயன் என்ன? என்றார். 'ஊர்வர்த்தமானமறியாதவர்போற் பேசுகின்றீரோ, நமதூரிற் சிலவலியோர் அந்தவிவாஹம் தோஷமுடையதென்று பலவிதத்திலும் பறைமுழக்கி அவ்விவாஹத்திற்கும் யாருக்கும் தம்மால் எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தம் கற்பிக்கக்கூடுமோ அவரையெல்லாம் தம்மிச்சைபோற் பம்பரமாய் ஆட்டிவைப்பது அறியீர்போலும், இச்சமயத்தில் கிருஷ்ணசர்மாவை ஏன் வாட்ட வழிதேடக்கூடாது' என்றார். ஹரி 'அவ்விவாஹம் உண்மையில தோஷமுடையதுதானோ? நீர் விசாரித்தீரோ? சாஸ்திரங்கள் என்னசொல்லுகின்றனவோ?' என்றார். 'நீர் உலகநடையறியாதவரொன்றெண்ணுகிறேன்; கிருஷ்ணசர்மாவின கொட்டத்தையடக்கச் சமயம்வாய்த்ததென்று நம்மூர் வலியோர்வழியை அநுசரித்து விவாஹம் தோஷமுடையதேயென்று சொல்லிக்கொண்டிராமல் எந்தப்பித்தனாவது சாஸ்திரத்தைக் கிண்டிக்கிளறி உண்மையாதென்று விசாரிக்கப்புகுவானோ? உண்மை வேறுவிதமாயிருக்குமென்றே நம்புகிறேன். ஆயினும் அதை வெளியிடுவது நமக்குக்காரியஹானியன்றோ? இச்சூக்ஷ்மமறியாதவரோ நம்மூர்வலியார்? தம் பழைய பகையையெல்லாப்தீர்க்க வாய்த்தசமயத்தை வலியத்தள்ளும்மதியீனரோ அவர்?' என்றார். ஹரி 'நன்று! மாயூரம் கிருஷ்ணசர்மாவுக்கும் கும்பகோணம்விவாஹத்திற்கும் எப்படிச் சம்பந்தம் கற்பிக்கப்போகிறீர்?' என்றார். 'அது வெகுஎளிதில் முடியுங்காரியம், நம்மூர்வலியோர் அதற்கு வழிகாட்டியிருக்கின்றனர்; அக்கும்பகோண விவாகத்தில் மாயூரத்திலிருந்து ஒருவர்போய்த் தாம்பூலம்வாங்கினர்; அத்தாம்பூலம் வாங்கினவர்செய்த பிதுர்சிராத்தத்தில் வேறொருவர் அபிச்ரவணதக்ஷிணைவாங்கினர்; அத்தக்ஷிணைவாங்கினவரைக் கிருஷ்ணசர்மா அமாவாஸைதினம் ஹிரண்யசிராத்தத்திற்கு வரித்தான்; கிருஷ்ணசர்மா இவ்வாறு அகப்பட்டுக்கொண்டான்; என்வலையிற் சிக்கிக்கொண்டான்; என்மனம்போல் அவனை இனி ஆட்டிவிப்பேன்' என்றார்.

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணத்திலுள்ள சம்பந்தத்தொடர்ச்சி போன்றதற்கே மாயூரநியாயமென அவ்வூர்வலியோர் நலலகாளில் நவின்றனாபோலும்.

பெண்களின் விவாஹத்தைப்பற்றித் தர்மசாஸ்திரங்கள்யாவும் முறையிடும் நியாயங்களையும் ஸமஸாக்கதோஷத்தைககுறித்துளள தர்மசாஸ்திரவசனங்களையும் சிறிதேனுங்கருதுவோர் மாயூரததில் தர்மசாஸ்திரம படும்பாடடுக்கு நோவரோ, வலியாரால் மெலியார் வருநதுவதறகு நோவரோ, எதற்குததான நோவரோ அறியேன்.

நியாயத்தையும் உண்மையையும் தெரிந்துகொள்ளச் சாவகாசமும் இஷ்டமுமில்லாதசிலர் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி ஸ்ரீமுகததீர்மானத்திற்கு நாம் கடடுப்பட்டவரல்லவென்று பிரதாபஞ்சொல்லிககொண்டதின் பயனிது; இஃதன்றி இப்பொழுது ஓர்ஊருக்குப் பலஸ்மிருதிவிதாயகர்கள ஏற்பட்டுவிட்டார்கள்; சிலஇடங்களில் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் ஒருவருக்கொருவர் தோல்வியின்றித தர்மசாஸ்திரம் விதிததுவருகிறார்கள, இன்னும தாமசாஸ்திரங்களிற் சிரத்தையுள்ளவாபோல் வேஷங்காட்டிச் சிலர் சாஸ்திரததினமேற பழியைச்சுமததித தங்கள வீம்பும் பிரதாபமும் எவ்வளவுதூரஞ்செல்லுமெனபதைப் பரீக்ஷைபாாககிறார்கள். ஒருவற்கேற்க மற்றொருவன் பிராயசசித்தாாகனென்று உண்மையிறரோன்றினும் அவனுக அதைப் பாவமென்றுணாநது பசசாத்தாபபபட்டுப் பரிகாரந்தேடிக்கொணடாலன்றிப பிறருடைய நிாப்பநததிறகாக எனனசெயதாலும் பிராயச்சித்தம் செய்துகொணடவனுக எண்ணப்படுதல சாஸ்திரமுறையோ? நீ எவ்வாறெண்ணினுமெண்ணுக நான பிராயசசித்தமென்று விதிப்பதை நீ செய்யவேண்டும்; பிராயச்சித்தஞ்செயதுகொணடேனென்று சொனனாலும் போதுமென்று சொல்லிககொணடு தர்மவிரோதிகளான சிலா தஙகள அகம்பாவப்பெருககாலும, செல்வச்செருககாலும பராதீனாகளான ஏழைகளை ஹிம்ஸிப்பதை நோக்கிநிற்பதும் ஸாதுககளுககுத தாமமாகுமோ? இவ்வாறு அநிக்கிரமங்கள் நடவாவண்ணமும் சாஸ்திரமானது அகமபாவிகளுக்குத தஙகள அதிகாரத்தைக்காட்டுவதற்கு ஒருஸாதனமாய் ஆகாவண்ணமும ஆநுககிரிககவேண்டுமென்று ஸாதுக்களை மிகவும் பிராாததிததுக கேடடுககொள்ளுகிறேன்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

வைதிக வழியை மருவின ரென்போா
தருமநூன் முழுவதுந் தககவா றுணாந்து
நன்னெறி நின்று நலவழி யுணாததிச
சத்தியஞ் சாந்தி தயைதவ முடையராய
யாவரு மதிக்க விலங்குவோ ரலரோ
இக்கா லததி னிடையே பலர்தாம
வறுமை மிகுததே வயிற்றின் கொடுமையால்
வைதிக வேடம் வகித்துழல் பவராய்
அயலோா ரேவல ராயின ரந்தோ
இநநிலை மாறவு மெங்கணும் வைதிகம்
பண்டை நிலையிற் பயனுற றிலகவும்
சத்திய மோங்கவுந் தருமந் தழைப்பவும்
நித்திய நிமலனை நிதம்வழுத் துவனே.

ஸ்ரீரஸ்து.

அநுபந்தம்.

ஸ்ம்ருதிப்ரமாணாநி॥

---

௧ யாஜ்ஞவல்கியம், விஜ்ஞாநேச்வரீயம் ஹஸிய பிராயச்சித்த ப்ரகரணம், ௨௬௧-ம் பக்கம்.

அநபிஸந்தி க்ருதே ப்ராயஶ்சித்தமபராதே ஸாபிஸந்தி க்ருதே ஶாஸநம் । (விஜ்ஞாநேஶ்வரீயே) கர்த்ரு வ்யதிரிக்தேஷு ரஹஸ்யாதிஷு தோஷேஷு ஸ்யாத்ஸ வாஸஹஸ்ய (அவ்யக்தம்) ப்ராயஶ்சித்தம் மந்த்ரிதேஷு; அத ஶுத்தஸ்ய ஸம் ஹோமாதீந் தஸ்ய கல்பகஸ்யாத் த்விதமேஷ ஸ்வீக்ருத தோஷஸ்ய ரஹஸ்ய வ்ரதமிதி மநுஃ ।

௨. போதாயனதர்மம், ௩-ம்ப்ரசனம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௧-ஸூத்ரம்.

(ரஹஸ்ய) ப்ராயஶ்சித்தாநி வக்ஷ்யாமோ ஜ்வலந்தாநிவிஶேஷதஃ । அவிஜ்ஞாதாநி தேஷாம் । (அஸ்ய) வ்யாவ்யா) கத்வேந வர்ஜிதம் தேஷாம் தத்ப்ராயஶ்சித்தம் வக்தாநி॥

௪-ம் அத்தியாயம், ௧-ஸூத்திரமும் இதுவே.

௩ விஜ்ஞாநேச்வரீயம், மகலிய பிராயசித்தப்பிரகரணம், ௨௯௩-வது பக்கம்.

த்ரயஷிகத்ர ஸ்வயம் யமேவாஸ்த்ர கஶ்ச ஶுஷ்கா வாஷ்யி ஜவிஹாவ்ய ஸ்வநிமித்தா வி த ப்ராயஶ்சித்த மந்த்ரிதேஷு யஸ்து ஸ்வயமேவ ஹிஜ்ஞ: கவள "கேநசித் ரஹோ ப்ராஹ்மண த்ராதிகம் க்ருதம் தத்ர கிம் ரஹஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம்" இத்யந்ய ப்ராஜேநாவமஜ்ய, ரஹோ வ்ரதமந்த்ரிதேஷு॥

பராசரமாதவீயம், பிராயசித்தப்பிரகரணம், ௩௫௦-வது பக்கம்.

யதி தஜ்ஜ்ஞாநாய வர்ஷஷ்டோ ஶ்ரு வாவம் ப்ரகட கலயாக் தஸா ப்ராயஶ்சித்தம் வஹ ஸம்ஸவதி॥

௪. ஆபஸ்தம்ப தர்மம், ௧-பிரச்னம், ௭-ம் படலம், ௨௧-ம் கண்டம், ௨௦-ம் சூத்திரம்.

𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 ॥

௫. கௌதம தர்மம், ௨௧-ம் அத்தியாயம், ௧௭-௧௮-ம் சூத்திரங்கள்.

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌭𑌿𑌶𑌂𑌸𑌨𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍋𑌽𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌨𑍇𑌨𑌸𑌿 ॥

யாஜ்ஞ வல்கியம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௨௮௫-ம் சுலோகம்.

𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌶𑌂𑌸𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 । 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑌦𑍋𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌵𑌦𑌨𑍍

௬. "ஹேமாத்திரி, பிராயச் சித்தப் பிரகரணம், மைசூர்ப் பதிப்பு, ௭௧௨-ம பக்கம்.

(𑌦𑍋𑌷𑌃) 𑌅𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌶𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍

௭. பராசர மாதவீயம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௩௭௬-வது பக்கம்.

[illegible] 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍌 । 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 । 𑌅𑌨𑌭𑌿 [illegible] 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 [illegible]

௮. ஹேமாத்திரி, பிராயச் சித்தப் பிரகரணம், ௭௧௨-ம் பக்கம்.

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 । "𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 [illegible] 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

௯. பராசர மாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டஆரம்பம், ௨௦௫-ம் பக்கம்.

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 ॥

௧௦. ஹோமாந்தி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௬௧-ம் பக்கம்.

உநு: । வஹ்ரவெநநா ந்நுதாவெநத வஸாஜுயெநநவ । வாவ:க்ஷுநூவுெதவா வா த்யா ஜாெநநவாவஜி ॥ யுயாயயா நெராsயஉபுஂஷ்யஂக்ஷு்தா நுஷாஷெநு। த யா தயா த்வெவவாஷி ஷெநாsயெஉணு உ வுெத । ஐதி ॥

௧௧. பாராசரமா தவீயம், பரிஷத்தலக்ஷணப்பிரகரணம், ௭௦-ம் பக்கம்.

வெஜ வெஜாஂம விஜுஷாஂ யஉபுஶாஸஂ விஜா நதாமு । ஷயஜு ரதவிவாணாஂஷுகமு வாவ ஷிவெஜயெச ॥

௧௨. வசிஷ்டஸ்மிருதம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௫-ம் சுலோகம்.

சவு தா நாஉஉஂத்ராணா ஜா திஉாத்ரா வ ஜ்ஞவிநாஂ । ஸஹஸ்ரஶ ஸவெஉதாநாஂ வ ஷ்புக்வஂ வெநவ விஜுவெத ॥
(வேறொரு பதிப்பில் இது ௬-வது சுலோகம்)

பராசரஸ்மிருதி-௮-ம் அத்தியாயம், ௧௧௪-ம் சுலோகமும் இதுவே

௧௩. வசிஷ்டஸ்மிருதம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௭-வது சுலோகம்.

வ்ஷாவொரா வித்ரயொ வாஷி யஂஜுயு வெபுஜ வாரமாஃ । வயஉபு ஐதிவிஜ்ஞெயா வெநதவெரஷாஂ ஸஹஸ்ரஶ: । (வேறொரு பதிப்பில் இது ௬-ம் சுலோகம்.)

௧௪. போதாயனஸ்மிருதம், ௧-ம் பிரச்னம், ௧-ம் அத்தியாயம், ௧-ம் கண்டிகை, ௯-ம் சுலோகம்.

தஜஸாவெ ஜுஶாவாரா வரிஷ (ஜித்ரா ரஷ்வுஜுவா ஷஹ்ஷயொ வாஷுவெரகெ வாஷ்ராஜநிஜிதஃ । வதிவக்ஷாத யஉபுஷஹ் வெநதவெரத ஸஹஸ்ரஶஃ ।

௧௫. கௌதமஸ்மிருதம், உ௮-வது அத்தியாயம், ௩௦ ௩௧-ம் சுலோகங்கள் (புஸ

ஈநாஜ்ஞாவெத ஜுஶாவவெர ஶிவெஷுர ஜஷவஜி ரஜுவெஜஃ வுஶஸ்ஸஂ காயபுஂ வக்ஷா ரஶஉஷணபுஂ வாரமா வெஜாநாஂ, வுரம

[illegible]

(தகத்தில், உ-அத்தியாயம் என்று எழுதப் பட்டுள்ளது.)

கசு. போதாயன தர்மம், க- பிரசனம் க-அத்தியாயம், க- கண்டிகை, கரு-ம்சூத்திரம்,
வஸிஷ்ட தர்மம், ககூ-ம்அத்தியாயம கூ-ம்சூத்திரம்.

[illegible]

கஎ. ஹோமாத்ரி பிராயசித்தப் பிரகரணம். காராக்கிருகப்பிரவேசம, கஙகூ ம்பக்கம் (மைசூராப் பதிப்பு)

[illegible]

கஅ. போதாயனதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், உ- பிரச்னம், க-அத்தியாயம், உ-ம்கண்டிகை, க-முதல் கூ வரையிலுள்ள சூத்திரங்கள்.

[illegible]

௩௯. ஸ்மிருதிக நாகரம், சவிவர்ஜ்ய ப்பிரகரணம்.

[illegible]

[illegible] அத்தியாயம்:—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௨௧ - [illegible]
௨௪ - [illegible]
௨௫ - [illegible]
௨௬ - [illegible]

[illegible]

௨௦. கௌதமதர்மம், ௧௦-ம் அத்யாயம், ௧-சூத்திரம்.

௨௨. கௌதமதர்மம், ௧௨-ம் அத்தியாயம், ௧-சூத்திரம்.

௨௩. கௌதமதர்மம், ௨௧-ம் அத்தியாயம், ௪௨-ம் சூத்திரம்.

பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்த காண்டம், எ-ம் ச்லோகம்.

இருவமர [illegible] மனாகமு-௬௦-ம் ச்லோகம்.

௨௪ ஆபஸ்தம்ப தர்மம் ௨ பிரசனம் ௬-ம் படலம், ௧௫-ம் கண்டிகை ௨௩- [illegible] ௨௫-௨௬ம் சூத்திரங்கள். (புஸ்தகத்தில், எ-ம் படலமென் றெழுதப் பட்டுள்ளது.

௨௫. விஜ்ஞானேச்வரீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், சுராபானப் பிரகரணம், ௫௬-ம் பக்கம்.

௨௬. மனுஸ்மிருதி, ௨-ம் அத்தியாயம், ௨௭-மந்த்ரோகம் (௧௧௯-ம் பக்கம்)

𑌗𑌾𑌰𑍍𑌭𑍈𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑍈𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌚𑍌𑌡𑌮𑍌𑌞𑍍𑌜𑍀𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍈𑌃 । 𑌬𑍈𑌜𑌿𑌕𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 - [illegible]:- 𑌬𑍈𑌜𑌿𑌕𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑌂 [illegible] 𑌬𑍀𑌜𑌨𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑍈𑌜𑌿𑌕𑌂 [illegible] 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌏𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌂 - [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍀𑌜𑌗𑌰𑍍𑌭𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤 [illegible] ॥

௨௭. ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரம், ௧-பிரச்னம், ௧-படலம், ௩-கண்டம், ௨௧-௨௩-௨௪-௨௫-௨௬-௨௭-௨௯-ம் ஸூத்திரங்கள்.

௨௧- 𑌆𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯 𑌆𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯.

௨௩ - 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲 𑌋𑌤𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍.

௨௪ 𑌅𑌥𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 ॥

௨௫ - 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌮𑍁𑌦𑌕𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂

௨௬ - 𑌅𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 ॥

௨௭ - 𑌅𑌥 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑍇𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥

௨௯ - 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 ॥

௨௮. ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரம், ௧-பிரச்னம், ௧-படலம், ௨-ம் கண்டம், ௫-௬-ம் ஸூத்திரங்கள்.

௫ - 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌤 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥

௬ - 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌥𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌤 𑌉𑌦𑌕𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑍀𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

ஆபஸ்தம்ப தர்மம் க-மபிரச்னம், க-ம்படலம், எ-அ-கூ-க0 ம ஸூத்திரங்கள்

எ - [illegible]

அ - [illegible]

கூ - [illegible]

க0 - [illegible]

[illegible]

[illegible]

உகூ. ஆபஸதமப தாமம், க-பிரசனம, க0-மபடலம, அ, கூ, கக-ம ஸூத்திரங்கள்.

அ - [illegible]

கூ. [illegible]

கக - [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆபஸ்தம்ப தாமம், க-பிரசனம், கூ-ம் படலம், உச-ம்கண்

கூ - [illegible]

எ - [illegible]

டம், ௬-௭-௮௯, ம் சூத்திரங்கள்.

௮ - ஶமநுஜ்ஞதஸ்வவிஜ்ஞாநம் ॥

௯ - ஸூத்ரேஷ்வநுஷ்டேயம் ॥

௩௦. போதாயன தர்மம், உ-ம் பிரசனம், ௧-ம் அத்தியாயம், ௩-ம் கண்டிகை, ௩௮-௩௯-௪௦-ம் சூத்திரங்கள்.

அத பதிதாஸ்ஸமவஸாய தர்மாம்ஶ்சரேயுரிதரேதரயாஜகா இதரேதராத்யாபகா மிதோ விவஹமாநா: புத்ராந்ஸந்நிஷ்பாத்ய ப்ரூயுர்விப்ரவ்ரஜதாஸ்மத்த ஏவம் ஹ்யார்யாந்ஸம்ப்ரதிபத்ஸ்யதேதி । அதாபி ந ஸேந்த்ரிய: பததி । ததேதேந வேதிதவ்யம் அங்கஹீநோऽபி ஸாங்கம் ஜநயேத் ॥

௩௧. ... அத்தியாயம் ...

ப்ராஜாபத்யேந ஶுத்யந்தி காரவ: காருகா: ததா ஶில்பிந: ॥

ஹுதஶிஷ்டாஶிநோ ராஜ்ஞ: ந தத்ஸமாசாரா வா ந ஸ்ம்ருதிவர்ஜிதம் ॥

அங்கிரா:

அஸ்தி யஸ்ய ஸுதா ஜாதா பாபிநோ வா ப்ராயஶ்சித்தம் க்ருத்வா ஶுத்தி: ஸ்த்ரியோ ரோகிணஶ்ச ॥

விஷ்ணு:

ஶூத்ராணாம் ஶத்ருணாம் ப்ராதாதவ்யம் வ்ரதாநாம் ரோகிணாம் ததா । பாதேந பாதஶேஷம் தத்வ: ஸர்வபாபேஷ்வயம் விதி: ॥

ஶங்க:

உதகேநாதஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஶுத்தவர்ணஸ்ய । ப்ராயஶ்சித்தஶேஷ ஜ்ஞாதா வித்வாம்ஸ: ஸர்வஜ்ஞ: ॥

அதாதோ பாதகஸ்யாஸ்ய நாவராயோ

नवातकम् । राजधेनोः न तस्याशु प्रायश्चित्तं विधीयते ॥

௩௨. யாஜ்ஞவல்க்கிய விஜ்ஞானேசுவரீயம், பிராயச்சித்த பிரகரணம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௨௬௧-டிசுலோகம், ௩௫-ம்பக்கம்.

[illegible] ।

विज्ञानेश्वरः

[illegible] ॥

[illegible] ।

௩௩, வசிஷ்ட தர்மம், ௩௰-ம அத்தியாயம் ௫௧ - ௫௨ சூத்திரங்கள் ௩ம்

[illegible] ॥

ஶ்ரத்³த³தா⁴ந: ஶுபா⁴ம் வித்³யாமாத³தீ³தாவராத³பி । அந்த்யாத³பி பரம் த⁴ர்மம் ஸ்த்ரீரத்நம் து³ஷ்குலாத³பி ॥

மனு, ௨-ம் அத்தியாயம், ௨௩௮-வது ஸ்லோகம்.

[illegible] ॥

௩௪. ஹேமாத்ரி பிராயச்சித்த பிரமாண பிரகரணம் ௪௦௯-௪௦௭-ம் பக்கங்கள்

[illegible]

[illegible] நியோக³: ॥

௩௫. போதாயன தர்மம், ௧-பிரசனம் ௧-அத்தியாயம், ௧-கண்டிகை, ௧௫-ம்-சூத்திரம்.

[illegible] ॥

கௌதமம், தர்மம், ௧௨-ம் அத்தியாயம், ௫௧-ஸூத்ர

மனு, ௭-ம் அத்தியாயம், ௧௯-ம் ஸ்லோகம்.

அநுப³ந்த⁴ம் பரிஜ்ஞாய தே³ஶகாலௌ ச தத்த்வத: । ஸாராபராதௌ⁴ சாலோக்ய த³ண்ட³ம் த³ண்ட்³யேஷு பாதயேத் ॥

மனு, ௮-ம் அத்தியாயம், ௧௨௬-ம் ஸ்லோகம்.

ஜ்ஞாத்வா(அ)பராத⁴ம் தே³ஶம் ச காலம் ப³லமதா²பி வா । வய: கர்ம ச வித்தம் ச த³ண்ட³ம் த³ண்ட்³யேஷு பாதயேத் ॥

யாக்ஞவல்கியம் ௧-அத்தியாயம் ௩௬௭-ம் ஸ்லோகம்.

௫௬. கௌதமதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௧௯-ம் அத்தியாயம், ௧௪-ம் சூத்திரம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍋𑌚𑍍𑌚𑌯𑌾𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌃, 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿, 𑌋𑌷𑌿𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃, 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂, 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌃.

௫௭. ஸ்மிருதிமுக்தாபலம், சிராத்தகாண்டம், மைசூர்ப்பதிப்பு, ௨-ம் பக்கம்.

[illegible]

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌧𑍇𑌨𑍋𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌮𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ [illegible] ॥

வசிஷ்ட தர்மம், ௨0-ம் அத்தியாயம், ௨௫-ம் சூத்திரம்.

[illegible]

௫௮. ஹேமாத்ரி பிராஜாபத்திய கிரு

[illegible]

ச்ராப் பிரத்தியாம் நாயப் பிரகரணம், (மைசூர்ப் பதிப்பு, ௬௪௬-௬௪௫-ம் பக் கங்கள்

𑌅𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌰𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌤𑌿𑌲𑌹𑍋𑌮𑌸
𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌜𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌪𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾
𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌, 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌰𑍇𑌕𑌾 𑌆𑌢𑍍𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌠𑌶𑍍𑌚𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁
𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌆𑌚𑌰𑌣𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃

𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌏𑌵 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾 ॥

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌶𑌃 । 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀
𑌨𑌾𑌕𑌿𑌨𑌿 ॥ 𑌗𑍋𑌦𑌾𑌵𑌰𑍀 𑌚 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍀 𑌸𑌰𑌯𑍂 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗
𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑌿 । 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌚 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪
𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌚 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚
𑌮𑌾 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 । 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌃 । 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀
𑌨𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌦𑌾
𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃

𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌹𑍋𑌮𑌕𑍃
𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌧𑌂 ।

௬௭. பராசரமா தவீயம், ப்ராஹ்ம ஹத்தியாப்பிராயச்

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮
𑌘𑌾𑌤𑌕𑍇, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿
𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌣𑍇

சித்தப் பிரகரணம், ௯௯௨-௯௯௯-ம் பக்கங்கள்.

[illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 । 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥ [illegible] 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃

𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍇𑌤𑍌 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ।

𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 । [illegible] ॥ [illegible] 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ।

௪௦. பாராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்த காண்டம், ௭-முதல் ௧௧-வரையிலுள்ள சுலோகங்கள்.

𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑌪𑌾𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 [illegible] । 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ 𑌮𑌾𑌸𑌂 [illegible] 𑌮𑌾𑌸𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 । [illegible] ॥

𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾

[illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 [illegible]

𑌤𑌥𑌾 𑌚 [illegible]

𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃 । 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥

[illegible]

௪௧. யாஜ்ஞவல்கிய விஜ்ஞானேச்வரீயம், பிராயச்சித்த காண்டம், (௩-வது காண்டம்) ௨௬௦-ம் சுலோகம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யாஜ்ஞ வல்கிய விஜ்ஞானேசுவரீயம், பிராயச்சித்த காண்டம் (௩-வது காண்டம்,) ௧௨௦-ம் சுலோகம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யாஜ்ஞ வல்க்கிய விஜ்ஞானேசுவரீய ம்- பிராயச்சித்தகா ண்டம்- (ரு-வது க ...) உகா O-ம் ச லோகம்.

த-ஃஹ-ழக்ரி தெ தாமி தி ஒரக்ர தவிலெ- ஷ வராமெரி-ழநா ஸவ-நா நூ ஓஹூஹா ஷிவி- லெஷ ஸஂஸம-ழதெஸு்வ ஃஹா வா தகிஃ- தெஹ த-ஃவஸு்ா வழஃதகா௯. வஸவஜுஸதி ஒ-திவெஷயா ஷாவொ ஸு்தெஹ த-ஃஒராஹூ- ஷாவாதெவ க்த ஸ்ஸஂஸமி-ழ ஸஂஸமி-ழணாஂ திஜா தி கஜ-ழஹு்ா நஹா நிஷ-ழவதி ஒ்ரா- யஸ்ரித்தஞ ஹவதெஹ்வ நவ ஸஂஸமி-ழ ஸஂ- ஸமி-ழணஃ வா தி த்ராஹஂவெ । கயஂ ஒ்ராய- ஸ்ரித்திதிவாவு்ஷ । வ நஷிஷி ர நிணி-ழ- தெக்ஷ ஷ-ழாய-ழஂ கஷூஸஸ8ாஜ்வரஷிதி ஸா- 8ாதெநு் தெநஷி8ா த்ர ஸஂஸம-ழ ஒ-தி- தெஷயெந ஃஹா வா தகி ஸஂஸமி-ழ ஸஂஸ- ம-ழஸு்ாவி ஒ-திஷிஃகா௯ வா தி த்ராஹா- வெவி ய-ஃக்தெஃவ ஒ்ராயஸ்ரித்தழ ॥

ஸஂவஸ்ராரண வ தி வதிதெ நஸ- ஷாவாரு । வஸ யா ந, ஹொஜநாஸ ந, ரய- ரெந ரஹ்ள நஸு்ா வஂளதெவ்ஹுஸூ- ஸஷு்வஸ- வெ தி வஸயா நாஷி வ த-ஷெயஸு் ஸ8-ஷி- தமெஸு்வ வ தி தவஷஹ த-ஃவுழ. க வஸயா ந, ஹொஜநா, ஸந, ரயதெ நாரிதி ஐ தரெ- தா ய-ஃக்தாநாஂ நிதெஷ்யாத

ச உ. வசிஷ்டஸ்ம்ருதி ம், க- அத்தியா யம், ... ரு... ரம்.

ஸஂவ ஸ்ஸரண வ த தி வ திதெ நந ஸ ஷாவாரு । யாஜ நாஷு்ா வ நா ஷ்ஹ்ள நா ஷ நூவா நா ஸ நா ஷவி ॥

மனு, கக - அத்.

ஸஂவ ஸ்ஸரண வ த தி வ திதெ நந ஸ ஷாவாரு யாஜ நா ஷு்ா ய நா ஷ்ஹ்ள நா ஷ த-ஃயா

தியாயம், க௮0-க௮க௳ ச்லோகங்கள்.

[illegible]

[illegible]

௪௩. ஹேமாத்ரி(மைசூர்ப்பதிப்பு ௪0௭-ம்பக்கம்) பிராயச்சித்தப்பிரமாணம் சொல்லும் பிரகரணம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஹேமாத்ரி (மைசூர் ப்பதிப்பு) ச0எ-ம்பக்கம், பிராயச்சித்தப் பிரமாணஞ் சொல்லும் பிரகரணம்.

[illegible]

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 । [illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇 ॥

[illegible] ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿 [illegible] ॥

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.